CEBİR İZ

YIL 2017 SAYI 1

GELECEK BUGÜNDEN PLANLANIR

CEBİR OKULLARI

Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi

- Dikkat Eksikliği
- Teknoloji Bağımlılığı
- Uyum Problemi
- Özel Öğrenme Güçlüğü
- Anksiyete Bozukluğu
- Otizm

Uzm. Dr. Ceyhun CAFAROV

ÖZEL ERSOY HASTANESİ

ERSOY HASTANESİ

444 3 779

www.ersoyhastanesi.com.tr

CEBİR OKULLARI
Okul Dergisi
Yıl 2017 Sayı 1

Cebir Okulları Adına İmtiyaz Sahibi
Şeyhali TUĞ
Kampüs Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni
Selamet SUNA

Basın-Yayın Koordinatörü
Mehmet Enes ÇIĞIL

Yazı İşleri Sorumlusu
Fatma KARSLI

Yayın Kurulu
Yasin GÜNEŞ
Rabia Şeyma YAVUZ

İnceleme Kurulu
Sevda ÇAĞLILAR
Engin ÖZCAN
Esma BAYINDIR

Seçici Kurul
Gülsüm ÖZBAYOĞLU
Günnur ÜLGEN
Yasemin AYAZ

Grafik Tasarım
Özlem M. ATALAY
0507 153 60 60

Baskı
BB OFSET
Matbaa Amb.ve Mak. San.Tic. Ltd.Şti.
Sanayi Mah.İzmit San.Sit.11.Cad.205 Blok
No:1/A İzmit - KOCAELİ
Tel: 0262 335 57 51-52

Yazışma Adresi
Çamlık Mah. Avukatlar Sk.No:3
Kurtköy - Pendik / İSTANBUL
Tel: 0216 646 04 04
www.cebirokullari.com

İçindekiler

1	İçindekiler	
2	Editörden	Fatma KARSLI
3	Başyazı	Şeyhali TUĞ
4-5	Okul Öncesi "Eğitimimiz"	Sevda ÇAĞLILAR
6	İnternet Oyunları "Yarasa Ruhu"	Yasemin ÇAVDAR
7	Hayat Sahnesi	Betül YILDIRIM
8-9-10	İlkokul Öğrencilerinden İnciler	
11	Mutlu Aile Mutlu Toplum	Tülay ARISOY
12	İngilizce ile İlk Buluşma	Esma BAYINDIR
13	Cebir Öğrencilerinin Gözüyle İngilizce	
14	Okumak Üzerine	Fatma KARSLI
15	Öğretmek Sanattır	Selamet SUNA
16	Velimizin Kaleminden	Hüseyin AYHAN
17-18	Okul Etkinliklerinden Kareler	
19	Matematiği Kim Buldu	Gülsüm ÖZBAYOĞLU
20	Kodlama EĞitimine Başlıyoruz	Sema TEKİN
21	Gurur Tablomuz	
22-23-24	Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler	
25	Benim Hayatım	Yasemin AYAZ
26	Kültürlerin Kaynağı Din ve Din Eğitimi	Ebru KARABULUT
27	Peygamberimize Hitaben... Şiir & Mektup	
28	Görsel Sanatlar Atölyemizden	Asiye TURHAN
30-31	Tarihi Büyüklerimiz	Mehmet Enes ÇIĞIL
32	Müziğin Faydası	Necla KOÇAK
,33	Sporun Akademik Başarıya Etkisi	Engin ÖZCAN
34-35	Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler	
36-37	Şairlerin Bilinmeyen Yönleri	Yasin GÜNEŞ
38	Neden Edebiyat	Rabia Şeyma YAVUZ
39-40	Okul Etkinliklerinden Kareler	

Editörden

Fatma KARSLI - *Türkçe Öğretmeni*

Emek … emek, sarf etmek, çalışıp çabalamak… Sonra da bu emeğin karşılığını almak… En güzel duygulardan biridir. Tadı damağında kalır insanın. İşte elinizdeki dergi, böyle bir çalışmanın ürünü.

Cebir Okulları olarak eğitim denen deryada yol almaya devam ediyoruz. Bu yolda birçok sosyal faaliyetin yanında da bir de dergi çıkaralım istedik. Hemen çalışmalarımıza başladık. Öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz tarafından yıl boyunca sarf edilen emekler, gösterilen çabalar yer alıyor bu dergide. Deryada damla olsak bile, bunları herkesle paylaşmak istedik. Kim bilir belki de geleceğin yazarları, şairleri aramızdadır ne dersiniz?

Dergi çalışmamızın en büyük gayesi öğrencilerimizi eğitim öğretim faaliyetleri içinde daha aktif hale getirebilmektir. Bu nedenle dergimiz oluşturulurken bilhassa öğrencilerimizin katılımını azami seviyeye çıkarma gayreti içinde olduk. Bununla da yetinmeyerek matematikten beden eğitimine, tarihten müziğe, resimden İngilizceye, edebiyata kadar birçok dersi ve o derslerin öğretmenlerini de dergimiz çalışmasına katarak geniş bir yelpazede vücuda getirmeye çalıştık.

Bu ilk sayımızla sizlere "merhaba" derken kendimize güzel bir vecizeyi de pusula yaptık: "Toprak ol, toprak ol ki, gül bitiresin…"

Niyetimiz verimli bir toprak misali eğitimin de en kutsal amacı olduğu üzere gelecek adına sağlam nesiller yetiştirmektir.

Sonuç ne olursa olsun, tüm varılabilecek hayallere bir adımla başlandığına inandık. İğne ile kuyu kazmak bile olsa işimiz, karınca misali bu yolda uğraşmaya başladık.

Artık yaz geliyor. Nasıl ki ağaçlar meyveye durdu, işte bizim de meyvelerimiz göz ve gönül sofranızda hazır. Umarız okuma ve anlama zevkinize uygundurlar. O halde ilk sayı ile satırlardan yüreklere o sıcak akım başlasın.

Bu sadece bir başlangıç… Daha söyleyecek çok şey var…

Yeni sayılarda buluşmak dileğiyle…

Şeyhali TUĞ
Kampüs Müdürü

TEK KANATLA UÇULUR MU?

Eşref-i mahlukât olarak yaratılan insanoğlu, diğer canlılardan farklı olarak eğitilmeye ihtiyaç duyar. İlk eğiticiler anne ve babalardır. Çocuklar, Allah'ın onlara bir emanetidir. Davranış eğitiminin temelleri küçük yaşlardan itibaren ailede atılır. Sevgi, saygı, konuşma, sorumluluk, sosyal hayata hazırlanma, özgüven, sabır, şefkat, merhamet, yardımlaşma gibi duygular, aile ile birlikte yaşanılan süreçte özümsenmeye başlar. Burada anne ve babalara düşen görev, iyi örnek olmaktır. Peygamber Efendimiz (sav) «Hiçbir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir bağışta bulunmamıştır.» buyurarak çocuk terbiyesinin önemini belirtmiştir. İnsanoğlu, kendisine bahşedilen akıl yeteneğini olumlu, faydalı bilgilerle tezyin ederek geleceğe hazırlanmak zorundadır. Hayat boşluk kabul etmez. Faydalı bilgilerle doldurulmayan her yere faydasız bilgiler dolar. Değişen ve gelişen dünya hayatı, geçmiş yüzyıllara göre daha hızlı yaşanmakta, teknoloji çok kısa sürelerde değişmekte, zaman insanlara yetmez duruma gelmektedir. Dünya küçülmüş, herkesin her şeyden anında haber alabildiği bir noktaya gelmiştir. Bilgiye ulaşmak kolaylaşmış ancak bilgi kirliliği içinde doğru bilgiye ulaşmak zorlaşmıştır. İnsanlar aile ve arkadaş çevresinde sosyalleşmek yerine sosyal medyalarda vakit geçirir hale gelmiştir. Bu bilgiler ışığında biz anne babalar ve eğitimcilere düşen görev:

** Çocuklara güzel isim koymak,*
** Allah ve Peygamber sevgisini aşılamak,*
** Güzel örnek olmak,*
** Dini vecibelerini yapma konusunda hassasiyet göstermek,*
** Doğru bilgiye ulaşmanın yollarını öğretmek,*
** Kritik analitik düşünme becerilerini geliştirmek,*
** Rabbimizin çağrısı Kur'an-ı Kerim'in anlamıyla buluşturmak,*
** Yaşayacakları çağa göre yetişmelerini temin etmek,*
** Davranış açısından olumlu bir çevrede büyümelerini temin etmek,*
** "İki günü eşit olan zarardadır." (Hadis-i Şerif) düsturunca çalışacak, üretecek bir nesil yetiştirmektir.*

Cebir Okulları, kurulduğu 1993 yılından beri yetiştirdiği öğrencilerde hem akademik çalışmayı hem de değerler eğitimini ön planda tutmuştur. Erdemli bir doktor, duyarlı bir mühendis, örnek bir öğretmen, adaletli bir hâkim, haram helale dikkat edecek bir tüccar olarak yetişmelerini hedeflemiştir.

Okul Öncesi Eğitimimiz

Okulumuzda uyguladığımız eğitim ile hedefimiz, çocuklarımızın karakter, davranış gelişimlerini destekleyen ortamlar hazırlamak, güven içinde kendilerini ortaya koymalarını ve uygulanan değerler eğitimi programımızla da öğrencilerimizin sevgi, saygı, barış, iyimserlik, duyarlı olma, özgür düşünebilme, dürüstlük, hoşgörü, sorumluluk, adalet, güven, yardımseverlik vb. daha birçok manevi ve kültürel değeri tam olarak kavrayabilmeleri ve edinebilmelerini sağlamaktır.

Bizler okul öncesi eğitim derslerinde; her yaş gurubu için belirlediğimiz eğitim setleri ile çocuklarımızın psikomotor gelişimlerini, sosyal duygusal gelişimlerini, bilişsel gelişimlerini, öz bakım becerilerini, dil gelişimlerini, destekleyen
çalışmalar yapmaktayız.

Çocuklarımızın parmak kaslarının en iyi şekilde gelişmesine yardımcı olan sanat etkinliklerimiz ile okuma-yazmaya hazırlık çalışmalarımızla, Türkçe-dil, fen, matematik, müzik ve oyun odaklı etkinliklerimizle ve çocuklarımızın heyecanla beklediği sosyal faaliyetlerimizle eğlenceli bir eğitim süreci geçirmekteyiz. Eğitim etkinliklerimizi; çocukların yaşları, gelişim özellikleri, bireysel farklılıkları ve ilgi alanlarını dikkate alarak düzenlemekteyiz.

Sosyal etkinliklerimiz ile çocuklarımızın, toplumsal yaşam kurallarını yaşayarak öğrenmelerini sağlıyoruz.

Ayrıca branş öğretmenlerimiz tarafından verilen, İngilizce, Değerler Eğitimi, Görsel Sanatlar, Halk Oyunları, Drama, Müzik ve Beden Eğitimi gibi branş dersleri ile çocuklarımızın eğlenirken öğrenmelerini sağlamayı hedefliyoruz.

Bizim okulumuzda çocuklarımız, kendine olan saygısı gelişmiş, toplumda birey olarak yer aldığının farkında olan, paylaşımcı, kendini ifade edebilen, sorumluluk sahibi, kendi haklarını ve başkalarının haklarını koruyabilen, gelenek ve göreneklerimize karşı duyarlı, doğayı koruyan bireyler olmak üzere eğitim alırlar.

Cebir Okulları ana sınıfında öğrencilerimiz, kendi aile yuvalarının sıcaklığını yaşarken, ilköğretime en iyi şekilde hazırlanırlar.

Sonuç olarak:

"Çocuklara yatırım yapmak için onların birer yetişkin olmasını bekleme lüksümüz olmadığı gibi, onlar okula başlayana kadar bekleme lüksümüz de yok, çünkü o zaman müdahale etmek için çok geç olabilir."

Çünkü bizim için her çocuk, tıpkı parmak izlerimiz gibi benzersiz ve değerlidir.

Sevda ÇAĞLILAR

Okul Öncesi Zümre Başkanı

Ana-A etkinlikler

Akıl ve Zeka Oyunları ile Öğrenmeye Devam Ediyoruz

Doğum Günlerimizi Heyecanla Kutladık

Geleceğin Bilim İnsanları

İngilizceyi Oyunlarla Öğreniyoruz

Konularımıza Uygun Tiyatrolara Gittik

Minik Yüreklerde Büyük Cesaret, Ata Biniyoruz

Okul Öncesi Eğitimimiz

Ana-B etkinlikler

1.Sınıfa Hazırlığımız

Bilim Adamlarımız

Deney Yaparak Öğreniyoruz

Dinozorların Dünyasına Yolculuk

Geleceğin Çömlek Ustaları

Ağaçları Koruyoruz

Kitap Sevgimiz

Uçurtma Yapıyoruz

Ana-C etkinlikler

Bahçede Oynarken

Okuma Yazmaya Hazırlandık

Doğum Günü Kutladık

Fen Çalışmalarımız

Kitapları Ziyaret Ettik

Ebru Sanatını Çok Sevdik

Proje Çalışmalarına İmza Attık

Uçurtma Müzesine Gittik

İnternet Oyunları ve "YARASA RUHU"

Yasemin ÇAVDAR
Rehber Öğretmen

*Onlarca kişinin katil zanlısını mahkemede yargılayan hâkim **"Bu kişileri nasıl öldürdün?"** diye sorduğunda, zanlı, salonda davayı izleyen mağdur yakınlarına dönüyor ve sanki elinde uzun namlulu bir silah varmış gibi, karşısındaki kişilere doğrultup soğukkanlı bir şekilde **"Pam, pam, pam! İşte böyle öldürdüm!"** diyerek alaycı bir gülümseme ile hâkimin sorusuna cevap veriyor.*

Hâkim bu duygusuz tavırlar karşısında rahatsız oluyor ve "Burada, izleyici sandalyelerinde, öldürdüğün insanların yakınları ve olaydan yaralı kurtulanlar var. Sen alaycı gülümseme ile ateş edişini anlatırken, onların ne hissettiğini düşünebiliyor musun?" dediğinde, zanlı omuzlarını kaldırarak "Sinirleniyorlardır herhâlde." diyerek yine alaycı bir gülümseme ile cevap veriyor.

Bu olay, 22 Temmuz 2011'de Norveç'te 77 kişiyi öldüren Norveçli Anders Breivik'in yargılandığı mahkemede yaşandı. Hemen "Bana ne elin Norveç'inden, Danimarka'sından!" demeyin öyle. Çünkü bu adamın vicdan acısı duymadan insan öldürebilecek kıvama gelmesi "Aman bana ne!" denilecek kadar basit bir olay değil. Hele ki çocuğunuz varsa…

Ruhsal yapısı tamamen arızaya uğramış bu kişinin internet ve şiddet oyunları ile ilgili söylediği şeyler hayli dikkat çekici. 32 yaşındaki bu adam mahkemede günde yaklaşık 16 saat internette şiddet oyunları oynadığından bahsediyor. Silah kullanmayı, nişan almayı, ateş ettiğinde karşısındaki kişinin can çekişini tebessümle izlemeyi şiddet oyunları ile yaşamış ilk defa.

Şiddet oyunları oynayan herkes katil mi oluyor? Tabii ki değil. Ama bazı oyunlar var ki oynayan kişiyi "farklı bilinç hâllerine" sokuyor. Sadece şiddet oyunları değil, birçok sempati oyunları var ki onlar da oynayan kişiyi farklı bilinç hâllerine sevk ediyor.

Nedir farklı bilinç hâlleri?

Bilincin, gündelik yaşam akışından kopması ve hayalî paralel bir yaşam içerisine girmesidir.

Ve günümüz teknolojisi ile üretilen oyunların birçoğunun çok tutuluyor olması, oynayan kişiye farklı bilinç hâlleri yaşatıyor ve paralel bir yaşam tarzına sürüklüyor olmasından kaynaklanıyor. Bu türevdeki oyunlar özellikle Norveç katliamından sonra Batı'da adım adım takip ediliyor ve yasaklanıyor. Mesela Norveç, 51 adet oyunun ülkesine girişini ve oynanmasını yasakladı.

Neden yasaklanıyor?

Çünkü farklı bilinç hâllerini yaşamaya başlayan kişiyi, oluşturduğu o paralel yaşamdan çıkartmak oldukça zor. "Fizik" olarak bilgisayarın arkasında olmasına rağmen "ruhu" ile oyunun içine giriyor.

Bu oyunlar genelde, FTS (First Person Shooter) tarzında hazırlanıyor. Yani siz oyunu, oyundaki karakterin gözünden bakarak oynuyorsunuz.

Mesela, ekranda yarısı görünen bir silah ve bu silahı tutan iki el görünüyor. Çocuk bu oyunu oynarken, karşıdaki düşmanların kendisini öldürmemesi için yoğun bir şekilde ekrana kendini vermek zorunda kalıyor.

Vurulmamak için eli her an ekranda yarısı görünen silahın tetiğinde gergince bekliyor. İşte bu yoğun konsantrasyon hâlinde iken bir süre sonra bir şey fark ediyorsunuz, ekranda yarısı görünen silah ve o silahı tutan el sanki sizin eliniz oluveriyor. Ardından siz birden kendinizi ekranın içinde hissetmeye başlıyorsunuz. Siz şu an oyun oynayan değil, oyunun içinde yaşayan birisiniz artık. Hoparlörlerden duyduğunuz ayak sesleri kendi ayak sesleriniz, nefes alıp vermeler sizin korku ile nefes alıp vermeleriniz oluveriyor. Oyunun içindeki merdivenleri çıkarken farkında olmadan ayaklarınız kımıldamaya, oyunda biri sizi vurmasın diye duvar arkasına saklanmaya, oturduğunuz koltukta omuzlarınız yana yatmaya, karşınızdaki insanları vururken yüzünüzde önceleri heyecan ve korku, sonraları ise öldürdüğünüz insanlar adedince bir mutluluk hissi oluşmaya başlıyor, karşı koyamıyorsunuz.

Aslında, anne babaların yeme-içme saatinde bile oyunu bıraktıramadığı çocukları ile yaşadıkları çatışmalar, oyun oynayan bir çocuk ile anne baba arasındaki sıradan çatışmalar değil, farklı bilinç hâlinde ekranın içindeki atmosferi yaşayan çocuğun ekranın dışına çıkamıyor olduğu hâlidir.

Hâlbuki çocuğunuzun o minicik kalbini bir takip etseniz… Kendi yanınızda oyun oynadığını zannettiğiniz çocuğunuzun ruhen kim bilir hangi karanlık ve nemli mahzenlerin içinde nasıl da bir yarasa ruhu geliştiriyor olduğunu ürperti ile göreceksiniz.

Betül YILDIRIM
Drama Öğretmeni

Hayat Sahnesi

Oynamayı yeni karakterlere bürünmeyi sevdim hep. Zamanla öğrendim ki sahnem evim olmuş, oyuncular da eşim ve ben... Başrol oyuncumuz oğlum, sahneye girince onun istekleri ve arzuları doğrultusunda hayat oyunumuzu sergilemeye başladım.

Drama hayatımızda o kadar önemli ki, hayat bir sahne biz de bu sahnenin oyuncularıyız. Ve oyunumuzu hayatın sahne kurallarına göre sergiliyoruz.

Gelişim yolunda bir çocuğun yüreğine dokunabiliyorsak onun hayatına yön verebiliyorsak ondaki farkındalığı ortaya çıkartabiliyorsak bu, oyuncunun kendini keşfettiğinin göstergesidir. Çocuklar hayatı derslere değil, oynayarak öğreniyor. Özellikle kız çocukları büyüyene kadar anneliği, anne rolünü oynar, oyuncakları da çocukları olur. Anne ise onlar için birer model olur. İşte dramadan bir örnek oynayarak anneliği öğreniyor kız çocuğu. Evcilik adıyla yıllar öncesinde hayatımıza girmiştir drama.

Drama ile çocuklar; kendini tanır, başkalarıyla benzer ve farklı yönlerini keşfeder. Kendini ifade etmede güven kazanırken üretme ve estetik gelişimini de sağlar. Aynı zamanda çocukların sosyal ve psikolojik duyarlılığı da artar.

Hayata farklı bir bakış açısı sağlayan drama, bilgiye ulaşma ve onu kullanma isteğini üst düzeye çıkartır. Böylece çocuklar, hata yapma korkusu olmaksızın yeni davranışlar geliştirir, çevresini duyarlı bir şekilde tanır ve bilinçli birey olur.

Okulumuzda drama çalışmalarına büyük önem verilmektedir. Çünkü drama, öğrencilerimizin sanatı tüketen değil üreten bireyler olmalarına olanak sağlar. Çünkü drama; insanı, insana insanla anlatan duygu ve betimlemeleriyle yaşamda var oluşu simgeler.

İşte Cebir Okulları olarak derslerimizde yaptığımız drama eğitimiyle, öğrencilerin bedenlerini ve seslerini kullanma becerilerini geliştirmelerini, eğlenceli bir atmosfer içinde rol oynamalarını, taklit etmeyi, jest ve mimiklerini kullanmayı, yaratıcılıklarını geliştirmeyi, doğaçlama yapmayı, doğru ve etkili bir şekilde konuşmayı öğrenmelerini hedefliyoruz.

İlkokul Öğrencilerinden İnciler

ANNE

İlk adımlarımın titrek heyecanı ile tıpkı uçmaya hazırlık yapan bir yavru kuş gibiydi çocukluğumun başlangıcı.

Arkama her dönüşümde, senin yüzündeki gülümsemede, içimdeki gururun mest oluşuydu çocukluğum.

Kokun, bana dokunuşun, sıcaklığın, desteğin ve en çok da bana hissettirdiklerin küçük kız kalbime öyle güzel ulaştı ki…Geçmişim sadece fotoğraflarda saklı kalan anılar olmayacak. Geçmişim, ruhuma işleyen sevgin ile aydınlanacak. Çok büyüdüğümde, sadece gözlerinin rengini değil; anneliğinin tüm güzel renklerini de unutmayacağım.

Sen benim gözümde bir hayat ağacısın anne. O ağaç, benim kocaman ağacım. Meyvelerin, çiçeklerin üzerinde yaşayan kuşlar, dalların, yaprakların beni besleyen. Veren ağaçsın sen. Benim ihtiyaçlarım öncelikli senin için. Öyle çok seversin ki beni; gövdene tırmanmama, gölgende dinlenmeme her daim gönülden izin verirsin. Ve hiç karşılık beklemezsin.

Okulun ilk gününde, kalabalık içinde, yalnız kaldığımda, ilk içten ağlayışımda, ilk gerçek mutluluğumda, ilk heyecanımda, ilk bekleyişimde, ilk çaresizliğimde hep sen vardın. Hiç korkmadım kendimden. Hiç korkmadım başkalarından.

Varlığındı beni güçlendiren. Adımlarımı sağlamlaştıran, başımı dik tutan; arkama değil de hep önüme bakmam gerektiğini düşündüren. Ben olmaktan hiç korkmuyorum anne. Çünkü sen her şeyin, herkesin içinde 'ben' olmayı öğrettin bana. 'Biz' olmanın bile 'ben' olmaktan geçtiğini öğrettin…..

Sen benim en kıymetli hazinemin;

Çocukluğumun mimarısın. Ve gençliğimin umudusun.Tüm yaşlarımdaki huzurlu gülümseyişimsin…

İyi ki

İyi ki varsın ANNE

İyi ki hep görüyorsun beni

İyi ki her düştüğümde tekrar ayağa kalkmam için cesaret veriyorsun bana

İyi ki hep bendesin

İyi ki hep sendeyim

Zeynep Berra FİRİDİN 2/A

Ve Annesi

ANNE

Gözümün nuru
Başımın tacı
Gönlümün sultanı
Gözlerine bakınca dünyalar benim olur
Kollarını açınca sana sarılıp
Kendimi iyi hissederim
Canım annem
Seni hep seveceğim

Zeynep NUR
2-B

ANNE SEVGİSİ

Anneler olmasa bu hayatta
Kim bilir ne olur
Anneler olmasa biz bile hayatta olmazdık.
Kim yemek yapar, kim bizi uyutur.
Daha neler neler
Anneler olmasa bize ne olur
Sıradan yalnız bir çocuk
Anneler bizim sağlığımız için var.
Canım annem dersin durmadan.

Bilge YILDIRIM - 2/C

BENİM CANIM BABAM

Babaların en tatlısı
Evimizin direğisin
Her zaman bize gülersin
Sımsıcak bize sarılırsın
Benim canım babam

Babaların en tatlısı
En şefkatlisi
En merhametlisi
Sakın ellerimi bırakma
Benim canım babam.

Babaların en tatlısı
Seni o kadar çok seviyorum ki
Yanımdayken bile özlüyorum
Huzur bulur kalbim seninle
Benim canım babam

Nisa ÖZKÖK - 3/A

KARDEŞLİK SEVGİSİ

Yazıma bir soru ile başlamak istiyorum. Kardeşlik nedir? Cevabım ise kardeşlik sadece kan bağından oluşmaz derim. Bu hayattaki arkadaşlarımız bizlerin seçtiği kardeşlerimizdir. Kardeşlik en güzel duygulardan biridir. İster canımızdan, kanımızdan bir parça olsun, isterse olmasın kardeşlik önemlidir.

Kardeşlik ne ister? Kardeşlik zaman ister, kardeşlik paylaşmak ister, sevgi, saygı ister, hoşgörü ister, fedakârlık ister, dürüstlük ister ve en önemlisi başını yaslayabileceğin güvenilir bir omuz ister. Sanıyorum ki sadece ben değil, herkes böyle bir kardeşlik ister.

Peki neden yalnızız? Sanıyorum içinde bulunduğumuz teknolojik unsurlar, kentleşme ve iletişim sorunu bizi yalnızlaştırıyor. Kendimizi teknolojiye verip yalnız kalmayalım. Kardeşlerimizin yanında olalım.

Efsa ÖZKÖK
3/B

CANIM ANNEM

Anneciğim çok güzelsin
Hep neşeli ve özelsin
Yardım eder bize güvenirsin
Canımsın sen güzel annem.

Anneciğim çok güzelsin
Bizi hep öper seversin.
Seni seviyorum anneciğim
Hep mutlu ol canım annem.

Demir ATALAY - 3/B

CANIM BABACIĞIM

Her zaman yanımızdasın
Bizi korur bize bakarsın
Hep iyilik yaparsın hep yardım edersin
Benim güçlü kıymetli babam
Hiçbir şeyden korkmazsın
Benim aslan babam
Senden kıymetlisi yok
Senden iyisi yok
Canım babacığım

Yiğit Osman DEMİR - 3/B

İlkokul Öğrencilerinden İnciler

Annemden sevmeyi öğrendim
İyiliği babamdan
Lügatimde güzel ne varsa
Eksik olmasın abilerim
Maddi manevi her zaman

Eymen Bera BAYRİ / 2-B

Annem benim
Ne güzel gözleri
Ne tatlıdır dili
En sevdiğim benim canım annem

Babacığım benim
Armağanımsın sen benim
Benim babam iyi ki sensin
Allah'ım ayırmasın bizi

Zeynep Serra GENÇ

ANNEM
Canım annem, bal annem
Geceleri rüyama gel annem
Sana neler borçluyum
Sevginle hep doluyum

Anne hakkı ödenmez dedi Allah
Cennet kokulu gül annem
Ağlarken ağlayanım
Gülerken gülenim annem

Dokuz ay karnında taşıdın
Doğdum başımdan ayrılmadın
Gece gündüz yanımdaydın
Benim canım annem

Güneş gibi parlayan
Benim için ağlayan
Irmaklar gibi çağlayan
Benim canım annem

Umut Memiş AKSU - 3/A

ANNE SEVGİSİ
Canım annem, güzel annem
Hep hastalandım,
Hep ağladım,
Hep üzülmeme rağmen
Hep yanımdaydın
Canım annem, güzel annem
Seni seviyorum
Veeee
Sen de beni
Seviyorsun
Bunu biliyorum

Beyza KARAKOÇ - 2/C

Seni Çok Seviyorum

BENİM ANNEM
Benim annem,
Dünyanın en güzel çiçeğidir
Rengârenk, umut dolu
Her mevsim başka başka açar
Her mevsim başka bahar

Benim annem
Dünyanın en iyi meleğidir
Düşerim ilk o koşar
Başarırım ilk o alkışlar
Duadır sevinçtir

Benim annem candır
Benim annem hayattır
Benim annem nefestir
Benim annem benimdir
Seni çok seviyorum canım annem

Eymen ÇELİKKAYA - 3/B

ANNEM
Yediğimin lezzeti elinden
Kalbimin neşesi dilinden gelir
Bakışından nur sözünden inciler gelir
Canım anneme sarılınca
İçime mutluluk gelir

Kıştan kar
Bahardan çiçek gelir
Yazdan ekin
Güzden yağmur gelir
Annemden bana hep
Güzellik mutluluk gelir.

Eylül ÇAKIR / 4-A

Arkadaşlık, dostluk, kardeşlik bir elmanın yarısı olmak demektir. İnsanlar hayatında birçok zorluk atlatır. Bazen mutlu bazen mutsuz günlerimiz olur. Her insanın zor gününde omzunda ağlayabileceğin elinden tutabileceğin bir dosta ihtiyacı vardır. Kişiyi en iyi anlayan dostudur. Gerçek dostluk insanla saatlerce birlikte oturmak, konuşmak vakit geçirmek değildir. Gerçek dost sizin zor durumda olduğunuzu hissedip siz çağırmadan koşandır. Yanınıza koşacak dostunuz var ise şanslısınız demektir.
İnsanların birbirinden uzaklaştığı bu günlerde bir dost bulabilmek oldukça zordur. Dostlarınızın ellerini sımsıkı tutun ve hiç bırakmayın.

Zeynep KORAY / 4-A

İlkokul Öğrencilerinden İnciler

SEVMELİYİZ

İnsanları hayvanları
Ağaçları çiçekleri
Denizi gökyüzünü
Sevmeliyiz

Yağmurda ıslanmayı
Soğukta üşümeyi
Sıcakta terlemeyi
Sevmeliyiz

Poyraz PULLU - 4/A

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Sevgili öğretmenim,
İnan sen bir ışıksın,
Yanarsın gece gündüz
Aydınlatırsın bizi.

Doğruyu, güzeli
Bize sen öğretirsin,
Vatanıma sevgiyi,
Kalbimize sen verirsin.

Çevreni aydınlatır,
Bir mum gibi erirsin
Anne baba gibisin
Bizi bağrına hep basarsın.

Nisa ÖZKÖK - 3/A

YAŞASIN 23 NİSAN

Geldi 23 Nisan süsledik her yeri,
Ay, yıldızlı bayrağımız işte her yerde.
Dünyanın dört bir tarafından gelmiş çocuklar.
Geliyor her yerden sesleri işte eğleniyor çocuklar.
Eğleniyor tüm dünya çocukları.
İşte coşuyor her çocuk bugün,
Eğleniyor her çocuk gülüşüyor her çocuk
Gelmiş bizim ülkemize dünya çocukları.
İşte Atatürk'ün biz çocuklara armağan ettiği 23 Nisan
Yaşasın 23 Nisan…

Hasan DURU - 3/B

OKUL SEVGİSİ

Okulumu pek çok severim.
Ayrı kalınca hemen özlerim.

Okumayı,yazmayı öğretir bana,
Sevgiyi ,saygıyı öğretir bana.

Okulumu pek çok severim.
Arkadaşlarımla oynar gezerim.

Ulusumu, yurdumu sevdirir bana,
Bilgiyi, görgüyü öğretir bana.

Nisa ÇELİK - 2/C

ÖĞRETMENİM

Canımsınız siz benim,
Anne gibi baba gibi,
Nur yüzlümsünüz,
Irmaklar size akar,
Melekler gibi,

Öğretmenim var
Ğ harfi bile,
Rahat gelir hepimize,
Eğlenceli öğretir,
Tüm dersleri hepimize,
Melek gibi,
Elleriniz var,
Nur yüzlü öğretmenim,
İyi ki varsınız,
Melek öğretmenim.

Elif Deniz DÜLGER 3/A

DOĞA SEVGİSİ

Ağaçlar çiçekler böcekler
Yemyeşildir doğada
Cıvıl cıvıldır kuşların sesi
Şırıl şırıl şelalelerin dinletisi

Oksijen kaynağıdır ormanlarımız
Hep birlikte doğayı korumalıyız
Bitki ve hayvanlara sahip çıkmalıyız
Onlarla birlikte yaşamalıyız

Dağlarımızı, denizlerimizi kirletmemeliyiz
Kendi evimiz gibi korumalıyız.
Yeşili mavisi ile el ele
Güzel günler göreceğiz hep birlikte

Ebrar Betül ANUL - 2/C

Tülay ARISOY
Sınıf Öğretmeni

Mutlu Aile Mutlu Toplum

Hiç deniz kenarında otururken çakıl taşını en çok sektirmek için sevdiklerinizle yarıştınız mı? Eğer böyle bir keyfi yaşayanlardansanız, taşın suyun üzerine oluşturduğu halkaları görmüşsünüzdür. Düştüğü yerden başlayarak oluşan dalgalar büyüyerek geniş bir çevreye yayılır.

Aslında her birimiz suya atılan taşlar gibiyiz. Taşın suyun üzerinde oluşturduğu dalgalar gibi, biz de tüm düşünce ve hareketlerimizle toplum hayatını etkimiz altına alıyoruz. Evimizin kapısından üzgün, kızgın kısacası mutsuz çıkan eşimiz ya da çocuğumuzun, çok kısa bir süre sonra beraber oldukları birçok insanı da mutsuz ettiklerini de biliyoruz.

İşte bu nedenle diyoruz ki mutlu aileler mutlu toplumu oluşturur. Evlerimiz, okul gibi bir eğitim müfredatının yıllara, aylara, saatlere bölündüğü ve sınıfta öğretmen tarafından öğretildiği yerler değildir. Evlerimiz bebeğimizin dünyaya geldiği andan itibaren öğrenmenin her an devam ettiği gerçek birer eğitim yuvasıdır. Ve bu eğitim yuvasında huzur, mutluluk, önemsenme ve dayanışma gibi geliştirici duyguların hâkim olduğu bir ortam oluşturmak istiyorsak, önce gülümsemeyi ve dünyaya olumlu bir pencereden bakmayı öğrenmemiz gerekir.

O halde soruyorum ait olma ve birey olmanın dengeli bir şekilde yaşandığı, olaylara ben ve sen yorumuyla değil de biz diye yaklaşılan, evrensel değerlerin hâkim olduğu bir ev ortamında mı yaşıyorsunuz?

Hayatta en önemli duygunun fark edilme ve önemsenme olduğunu ve ortaya çıkan birçok davranış bozukluğunun arkasında başkalarına kendini fark ettirme çabasının olduğunu biliyoruz. Ve yine biliyoruz ki başkalarının beğenisini kazanmak uğruna, kendileri olamayan ve kendi becerilerini geliştiremeyen çocuklar yetiştiriyoruz. Çünkü bizler kendi sahip olduğumuz yetenekleri keşfetmek ve geliştirmek yerine duygu ve davranışlarımızı başkalarının tepkilerine göre ayarlamaya şartlanmış nesilleriz. Acaba resim yapmak istiyor muyum? Diye kendi kendimize sormadan, yaptığım resmi arkadaşlar beğenir mi? sorusunun derdine düşüyoruz. Çocuklarımıza öğrenmek için verdiği çabanın bizim için daha önemli olduğunu hissettirmekten çok aldıkları nota odaklandığımızda onları kopya çekmeye mecbur kılmış oluyoruz. Bir kısmımız da çocuğumuzun sahip olduğu yetenekleri keşfetmek yerine, onda olmasını arzu ettiğimiz sözde yetenekleri ortaya çıkarmak ile uğraşıyoruz.

Çocuklarımız verdiğimiz tepkilerden ve onayladığımız davranışlardan aldıkları mesajlarla hayatlarını şekillendiriyorlar. Ve yine bir aile olarak topluma neler verebileceğimizi, nasıl üretken olabileceğimizi de yine aynı mekanlardaki paylaşımlardan öğreniyorlar.

Bizler sosyal bilincin hızla azaldığı, birey olmanın her türlü değerden üstün tutulduğu, çocuklarımızın yaşam felsefelerini ''Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.'' gibi sözlerin şekillendirdiği günlere geldik.

Eskiden değerlerimiz aileler tarafından oluşturulurken, şimdi aileler televizyon kültürü tarafından şekillendirilmekte.

Bundan 35-40 sene evvel televizyonda gösterime giren Dallas dizisi seyredilirken tepki verilen davranışlar bugün toplumun kabulleri halini aldı. Eskiden bizim kontrolümüzde olan teknoloji şimdi evimizin içinde bir tehlike haline aldı ve bizi kontrol etmekte.

Değerli anne babalar çocuğunuzun öğretmenini ya da gittiği okulun prensiplerini beğenmediğinizde onun için daha iyi olabileceğini düşündüğünüz alternatifleri değerlendirir ve okulunu değiştirirsiniz. Ama çocuklarımızın bizi değiştirme şansları yok. Hiçbir çocuk sizin çocuğunuz olmayacağım diyemez. Ya da hiçbir ebeveynin senin gibi bir evlat istemiyorum deme şansı yok. Ama dünyada bizden başka hiçbir canlıya tanınmamış bir şansımız var ki oda:

Değişmek ve gelişmek…

İngilizce İle İlk Buluşma

Esma BAYINDIR
İngilizce Öğretmeni

Do you speak English?

Dil bir iletişim aracıdır. Bir toplumda yaşayan bireyler birbirleriyle aynı dili konuşarak iletişim kurarlar. Günümüzde ekonomik ve teknolojik gelişmeler sonucunda, İngilizce neredeyse tüm ülkelerde kullanılan "dünya dili" haline gelmiştir. Bu nedenle ülkemizde de yabancı dil öğretimi daha çok İngilizce öğretimi üzerinde yoğunlaşmıştır.

Bir yabancı dili bilmek, bireyin o dildeki sözcükleri ve dilbilgisi yapılarını bilmesinin yanı sıra, bu sözcük ve yapılardan yararlanarak o dili konuşan kişilerle sözlü ya da yazılı iletişim kurabilmesidir.

Dil bilimciler okul öncesinde yabancı dil öğrenen çocukların problem çözme yetilerinin de çok güçlü olduğunu düşünmektedirler. Erken yaşta verilen yabancı dil öğretimi çocukta zekâyı geliştirmekte ve ana dilinde de anlama kabiliyetini arttırmaktadır. Buna göre yabancı dil öğrenmeye ne kadar erken yaşta başlanırsa dili öğrenmek o kadar kolaylaşır. Biz Cebir Koleji olarak yabancı dilin hayatımızdaki önemini ve gerekliliğini ilke edinerek öğrencilerimizi gelişen dünyaya açık, kendini geliştiren bireyler olarak yetiştirmeyi hedefliyoruz. Bu amaç doğrultusunda özellikle beşinci sınıflarda uyguladığımız yoğun İngilizce programımızla hazırlık biriminde bir yıllık sıkı bir eğitim veriyoruz. Ana sınıfından başlayan etkinlik bazlı İngilizce eğitimimizle dil öğretiminin temelini erken yaşlarda atmaya başlıyoruz. Ancak, dil öğrenimi bir ömür boyu sürecek bir yolculuk. Hazırlık sınıfında oluşturulan altyapı sonraki yıllarda pekiştiriliyor ve öğrencilerin mezun olana kadar bu yolculukta önemli bir yol kat etmeleri için çaba harcanıyor.

Kısacası İngilizce bilmek günümüzün "olmazsa olmazı"!

Cebir Öğrencilerinin Gözüyle İngilizce

LEARNING ENGLISH

There are several ways to learn English like watching films, playing games and reading books. All of them will help you to speak English. There are a lot of opportunities for us. Students often focus on mistakes and they feel nervous. You can make mistakes because native speakers make mistakes all the time. You will too naturally. You have to find the best method for you. If you watch a film, you will improve yourself about speaking. You will understand what they say and your vocabulary will be good. The most important thing is effort to learn English.You need to struggle constantly. Otherwise, you can't learn a new language. Patience is the key word to success.

Alpay CEYLAN / 10/A

THIS YEAR ENGLISH...

I like learning English. We are learning English this year intensively and I am happy to learn English or another language. Today, learning English is not necessary, ıt is compulsory. Communication is widespread in the world. It is important thing for economic relations and knowledge.. we need to express our thoughts. English is a world language. I am so excited to learn English besides Turkish. I want to learn more languages. I can do that.

Duru Dilay DEVECİ - 5/C

I was very worried to start learning English at first. I thought that I couldn't make it. But when I entered the first lesson, I realized it was an uneasy concern. And I understand what I like about English.

It is not possible to learn Englih in the lessons only. So I started to use English in my life. I started to read English books, I noted the words which was written in the books. Thus, I improved my vocabulary. I started to play computer games, then I started to learn English better. I learnt new words and I improved my pronunciation and reading skills by playing games. I can't say that I learnt English completely, but I believe I'm making progress. I suggest you to talk to yourself. Don't be ashamed of it. It will be very good and it will increase your self-confidence.

Ahmet Can GÜNAY - 11/A

OUR ENGLISH JOURNEY

I think people can learn English easily. They can make it by making activities, playing games or talking to strangers. I am doing all of them. But most of the time I play games and talk to strangers. I think everybody can learn English by doing their favourite thing. These things could be playing games, surfing on the net or anything you can think. But if you are good academically, you won't need any of them. So if you are good at English and if you listen to my suggestions, your English can be better. I am good at English but my favourite activity is playing computer games. By this way, I can remember the words. I like English because most of the people all around the world can speak English. So, we need to learn English in our age. Keep learning English! Goodbye!

Mehmet Emre ÜLGER - 7/A

Rely on Yourself To Learn English

English is international language.If you learn English very sooner it will be very good for you.When I was five years old I began to learn English.At first is was a bit difficult to leran English.I couldn't speak or understand English but now I am good at English.I can speak ,understand and write English.My English teachers say that when you grow up, you can go to very good universities.When I grow up, I will go to university in abroad to improve my English and I will do it with English teachers who always help me.

Nisa ÇOBANOĞLU - 6/A

My English

My name is Ceyda.I started to learn English four years ago.When I started to learn English , it was very difficult for me but by day by English language was easy and enjoyable.I decided to be good at English.I did some practice at first. Also I listened English songs.English music makes us familiar with English words.If you want to learn English more effectively you should listen English songs at first and you should watch English movies.

I should also say that If you want to learn English permanent you have to repeat it constatntly .I often forget but as our teacher said English is ungrateful language.

Hayrünnisa Ceyda MUMCU - 6/A

I started to learn English when I was six and I think my English is good. Of course, that's my opinion. English is an international language and almost all the people speak this language all around the world. For example, you go abroad and you don't speak English clearly. Even if you can't speak English very well, people can understand you because English has different speakers all around the world. So if you go abroad, don't be shy to speak English. Believe in yourself!

Sude REİSOĞLU - 7/A

Okumak Üzerine

Fatma KARSLI
Türkçe Öğretmeni

Dünyayı daha güzel hale getirebilmenin tek yolu iyi ve güzel şeyleri insanlara aşılamak, bilgi ile cehaleti yok etmektir. Bunu başarabilmenin en kolay yolu ise kitap okumaktır.

Bacon'un da dediği gibi ***"Okumak bir insanı doldurur, konuşmak hazırlar, yazmak ise olgunlaştırır."***
Goethe:***" Okumayı öğrenme, sanatların en gücüdür."*** der. Gerçekten de okuma alışkanlığı edinebilmek zordur. Hele ki televizyonların insanı dizi, yarışma, film, şov bombardımanına tuttuğu; teknolojinin hayatımızı bu kadar sardığı, özellikle gençlerin hayatlarının içine yerleştiği, onlar için kitap yerine farklı alışkanlıklara sebep olduğu günümüzde okuyabilmek sanatların en zorudur.
Kitap okuma alışkanlığının çocukluğa dayandığını düşünüyorum. Bu sebeple çocuklarımıza bu alışkanlığı kazandırmak için onlara sevdiği, okurken keyif alabileceği kitaplar almalıyız. Evde onlarla okuma saatleri yapmalıyız.
Kitap okumanın en büyük faydası kitabın hayal etme yeteneğini geliştirmesidir. Çünkü gençlerin hedeflerini belirlerken ne istediklerine karar verirken ve hayatlarını planlarken geniş ve özgün düşünmeye, en çok da hayallere ihtiyaçları olacak.
Okuyalım, şunu unutmayalım: Okumak var, okumak var. Yunus Emre'nin de dediği gibi :"Sen kendini bilmezsen bu nice okumaktır." eleştirisine gönülden katılıyorum. Her emek meyvesi ile ölçülmelidir. Okumanın en güzel meyvesi insana kendini öğretmesi. Okumak güzel… Hele kendini bilmek için okumak daha güzel.
Okuyalım, şunu da unutmayalım. Kitap var, kitap var. Kitap vardır altın ambara benzer, kitap vardır geçersiz para dolu kumbaraya benzer. Ben okumaktan duygu ve fikir zenginliği isterim. Ben okumaktan özeleştiri imkânı sağlamasını beklerim. Ben okumaktan aklıma gözlük olmasını beklerim. Ben okumaktan gönül gözümü açmasını beklerim.
Bizler okumanın tarihler boyu süren etkisini görmeliyiz. Bir Müslüman, okumaya diğer insanlardan daha ziyade önem vermelidir ki ilk ayet "Oku." dur. Bir insan en çok kitap okumakla övünmeden haz almalı. Bir insan ömrünü güzel değerlendirmek istiyorsa okumak ilk tercihi olmalı.
Unutulmamalı şu gerçek: "Su bitkiyi, güzel kitapları okumak gönlü, aklı diri tutar."

Selamet SUNA
Anadolu Lisesi Müdürü

Öğretmek Sanattır

Öğretmek bir sanattır. Sanatların içinde ez zor, en yorucu olanıdır. Ama sonucu insanı doğrudan etkileyen kimlik oluşumunun temel taşlarını oluşturan ve emek, özveri teknesinde sevgi ve sabırla icra edilen bir sanattır. Hünerli elleriyle akılcı hamlelerle bu sanatı icra eden kişiler de öğretmenlerdir.

İlk öğrenme ailede anne ve babayla başlar. İnsanoğlunun dünyaya geldiği andan itibaren okulu evi, sosyal çevresi; öğreticileri ebeveynleri ve öğretmenleridir. Doğru ve güzel olan her bilgi, çocuğa ilk andan itibaren sevgi ve sabırla verilirse mutlu ve sağlıklı kişiliğe sahip nesil yetişir. Okul dönemine başlayan çocuklar, öğretmenleri tarafından hayatlarını derinden etkileyecek, kişisel bilgi, gelişim ve toplum yaşantılarına dair çok yönlü bilgilerle donatılırlar ve şekillendirilirler.

Öğretmenler kendilerine emanet edilen çocukları sadece bugüne değil yarınlara hazırlar. Öğretmen, öğrencilerini geleceğe hazırlamanın yol ve yöntemlerini doğru ve etkili bir şekilde kullanılıyorsa ancak o zaman başarı olur.

Öğretme yöntemini keşfetmiş öğretmenler toplumun hazineleridir. Öğretme sanatında asıl gaye; öğrenciye ulaşabilmek, bilgi aktarımını sağlıklı yapabilmektir. Her öğrencinin bilgiyi alma şekli farklı olabilir. Öğrencinin nasıl daha kalıcı ve kolay öğreneceğini keşfetmeden ve öğrenciye ulaşmadan anlatılan bilgiler sadece yüzeysellik içerir. Bundan sebeple öğretme işini gerçekleştiren birey, yani ***'öğretmen'*** soğuk demir dövmekten farklı bir iş yapmıyor demektir. Soğuk demire ısıtmadan şekil veremezsiniz. Öğrenciyi tanıma safhası bu anlamda çok önemlidir. Kimi çocuk görsellikle, kimisi dinlemekle, kimileri de deney ve gözlemle kolay öğrenir. Ezberletilerek verilen bilgiler ise kalıcı olamaz.

Öğretmen, öğrenmenin önemini ve zevkli bir uğraş olduğunu öğreterek yola çıkarsa başarıya ulaşır. Öğrenci, öğrenme isteğine ve çabasına sahip olursa öğrenme kalıcı olur.

Öğretmenlik girilen derslerle sınırlanamayan öğretme işinde yer ve zaman seçmeyen bir meslektir. Her yetişen nesil öğretmenlerin eseridir. Bu eserlere kazandırılan doğru davranışlar sayesinde de pırıl pırıl nesiller yetişir.

Geleceğimizi inşa etmek için işimize ille de sevgi katmamız gerekir.

Hüseyin AYHAN

Çocuklarımızdan Ne İstiyoruz?

Bizler, çocuklarımızda kendimizi görmeye çalışan bir toplumuz. Kendimizin yapamadığı ya da olmak istediği halde olamadığı meslekleri çocuklarımızdan isteriz.

Peki bu aşamada çocuklarımızın fikrini alma gereğini neden duymayız? İsterseniz ben kısaca açıklayayım. Bizler kendimizin ezildiğini, yokluklar içerisinde okuduğumuzu, bu nedenle de çocuklarımızı en iyisini yapma konusunda baskılar dururuz.

Çoğu kez çocuğumuzun ne istediğini değil de bizim ne istediğimiz ön plandadır. Bunun bir sebebi de çocuklarımız üzerinden yarışmaktır. Öyle ki daha okul notları üzerinden çocuklarımızı yargılarız. ***Bak komşumuz falanın kızının, oğlunun notları ne kadar güzel ben sana tüm imkanları sunuyorum, neden yapmıyorsun, çalışmıyorsun diye baskıyı üzerlerinden eksik etmeyiz. Bu kesinlikle yanlış bir yaklaşım tarzıdır***. Kaçımız çocuğuna not için öğrenme, öğrenmek için öğren telkininde bulunur?

Belki bizim istediğimiz eğitim, çocuğumuzun istediği bir eğitim değil, biz istediğimiz için seçmek ve okumak zorunda kalıyor. Biz egomuzu tatmin ederken çocuğumuzun mutsuz olduğunu görmüyoruz. Yapmayın yazık oluyor bu çocuklara…

Kaçımız meslekleri tanıyor ya da kaçımız mesleklerin tanımlarını biliyoruz. Temel felsefemiz, okulu bitirsin hemen işe başlasın. Böyle kaç okul olduğunu biliyor muyuz? Meslek nedir? İş nedir bilmez iken çocuklarımızı kısa yoldan meslek sahibi olsun diye zorlamıyor muyuz? Ülkemizde halen meslek danışma bürolarının olmadığını kaçımız biliyor?

Üniversite seçimlerini yaparken kimlerden destek alıyoruz? Ya da neye göre yapılıyor? Ülkemizdeki sistemde bizler gibi düşünüyor. Danışman dediğimiz kişiler öğrencinin puanına göre okul seçmekten öteye gitmiyor.

Kaçımız İŞKUR'un meslekler sözlüğünü incelemiştir. Ya da çocuğumuza okusun dediği okulun pratik hayatta hangi meslek grupları ile alan kapma mücadelesi verdiğini, meslek alan çatışması yaşadığını biliyoruz? Örneğin çocuğunun biyoloji bölümünü okumasını isteyen anne ve baba bu okuldan mezun olan çocuğunun çalışma sahları nerelerdir, mezun olunca iş bulabilme yüzdesi kaçtır, iş sahları nerelerdir, işe girebilmek için kimlerle yarışmak zorunda olduğunu biliyor muyuz?

Ben iki çocuğuma da hep şunu söyledim: Ben sadece sizlere fikir sunabilirim, siz bunu kabul edip etmeme hakkına sahipsiniz, bu benim fikrim. Siz derslerinizde vasat öğrenci olsanız da benim çocuklarımsınız. Büyük kızım daha o dönem adı(SBS) olan sınav kaygısını yaşarken ben ona hep şunu önerdim: Kaybedeceğin bir şey yok, günlük okul yazılılarını yaptığın gibi yap. Olmazsa sonunda ölüm yok, biz seni başarısız olsan da seviyoruz, güvencesini vermeme rağmen sınav salonuna girerken o kadar kaygı yaşamıştı ki o anı hiç unutamıyorum!

Ben bir ön lisans, iki lisans mezunu ve yazarlık yapan bir baba olarak çocuklarıma kesinlikle babamların bana söylediği kelimeleri kullanmamaya özen gösterdim. Biz yoklukla okuduk, bir kalem, defterle okul bitirdik, demedim. Ben siz okursanız sonuna kadar okuturum güvencesini verdim ve onları asla notları ile tehdit etmedim. Bana gelip notlarını söylediklerinde güzel ama sen daha iyisini yapabilirsin, şeklinde telkinde bulundum ve kesinlikle kimse ile yarışmamalarını önerdim. Siz kendiniz olmalısınız. Başkası sizin ölçütünüz olamaz, siz not için değil öğrenmek için öğrenin, bu benim için daha değerlidir, fikrini aşıladım. Onlar bunun rahatlığını hep yaşadılar.

Zaman zaman onların sınav ve deneme notlarını gözlemeyerek onlara yol çizmeye çalıştım. Küçük kızımın okul ve deneme sınavları sonrası gözlemlerimi kendisi ve öğretmenleri ile paylaştım. Onların fikrini alma gereğini hep hissettim. Evet, ben bazı şeyleri bilebilirim ama onlar kadar gözlemleyemem, o nedenle onların fikirleri bizler için çok değerlidir.

Ülkemizde okullar ve eğitimciler sadece eğitim kurumları ve eğiticiler olarak görülür, oysaki bu durum o kadar yanlış ki. Biz geleceğimiz olan çocuklarımızı bu kurumlara ve eğitimci olan öğretmenlere teslim ederken nedense hiç bilgi alışverişinde bulunmayız. Nedense sadece çocuklarımızın notları ile ilgileniriz. İnanın not demek her şey demek değil. Unutmayın bir çocuğun bir mental yaşı bir de fiziki yaşı var, bazı çocuklar daha ileriki dönemde daha faklı olabiliyor. Mesleğim gereği bunu en iyi gözlemleyenlerdenim. Tarihteki bilim adamları buna en iyi örnek olsa gerek…

Hani çocuklarımız her şeyimizdi? Bu nedenle ben eğitimcilerin çocuklarımızı bizden daha iyi gözlemlediklerini biliyorum. Ama bunu hep unuturuz. Bence okul ailenin yansımasıdır. Eğitimci ailelerden neyi görürse ayna gibi geri yansıtır. Çocuklarımızın okul içerisindeki davranışlarını ve değişiklikleri en iyi gözlemleyen onlarken nedense hep bypass ederiz ve onları görmezden geliriz. Sonra da eğitimcilerden ve çocuklarımızdan başarı bekleriz. İnanın böyle bir dünya yok…

Evet, çocuklarımız üzerinde en büyük söz sahibi bence eğitim kurumundaki eğitimcilerdir. Biz ne kadar eğitimli olursak olalım, maalesef yeni dönem eğitim formasyonları çok farklı bilgi ve eğitim teknolojilerini sunuyor. O nedenle yetişmiş eğitimcilerin elinde filizlenecek olan bu çocuklarımıza ne istediklerini kendilerine ve öğretmenlerine lütfen soralım.

Evet, hepimiz çocuğumuz için en iyisini ve en güzelini isteriz! Ama unutmayalım ki bizler sadece aksi durumları yaparak çocuklarımızın geleceğini şekillendirdiğimizi düşünürken ne yazık ki onların mutsuzluklarını hazırlıyoruz. İşte bu durum çocuklarımızda daha genç yaşta psikolojik sorunlara neden olup anti-depresan (Kırmızı reçete) kullanmalarına sebep oluyor. Okul hayatı bitiyor neden atanmadın? Neden iş bulmadın? Baskıları bu çocukları üzerine karabulut gibi çöküyor. Gençlerde intihar eğiliminin sebebi budur. Aileden kopan çocuk farklı yolları denemek zorunda kalıyor sonu hüsran…

"Neden atanamıyor?" sorusu çok basit; çünkü çocuğumuz kendi istediğini değil bizim istediğimiz okulu sırf bizlerin gönlü olsun diye okurken kendi hayallerini yıkıyorlar. Peki hiç düşündük mü? Suçlusu biz iken daha neden bu çocuklara suç yükleyip şimdiden strese sokuyoruz. Daha yolun başında iken çocuklarımızı bırakın kendi istedikleri okulları okumalarına müsaade edelim. Biz değil onlar mutlu olsun. Biz konu komşuya ezik olalım ama onlar huzurlu ve mutlu olsun. Hayatı başkalarına göre değil kendimize göre yaşayalım kim ne derse desin…1 ile 1 yana koyup toplarsan 2 eder ama iki adet 11 yan yana durunca 11 eder ve güçtür. Çocuğumuzla yan yana durup 11 olalım.

Ben ülkemizde bu kadar özel üniversite varken hiçbir öğrencinin boşta kalacağını düşünmüyorum. Çünkü her geçen gün bu okulların ücreti düşerken bursluluk oranları da artıyor. Bizler çocuklarımızı anaokulu, ilkokul, ortaokul, lise eğitimlerini paralı yaptırırken neden çocuğumuzun üniversite eğitimini devlet diye zorluyoruz? Bunca eziyete gerek var mı? Üniversite okumazsa hayat bitiyor mu? Hayat devam etmiyor mu? İnsanlar aç mı kalıyor?..

Çocuğumuz sinema, tiyatro, resim alanı seviyor buraları düşünüp hayal ederken, biz onların fikirlerine ve düşüncelerine saygı duymuyoruz? Biz onların fikrine olmaz derken, sadece bizim hayalimiz olan tıp, hukuk, eczacılık, mimarlık, mühendislik vb. istiyoruz. Okuyan çocuklarımız değil onların bedeninde bizler oluyoruz.

Peki ben soruyorum neden bizim dediğimiz olmalı elinizde somut bir ispatınız var mı? Çocuğumuz sözelci iken neden biz sayısal alan istiyoruz? Ya da çocuğumuz sayısalcı iken neden biz sözel alan istiyoruz? Neden onların fikirlerine değer vermiyoruz? Hani konuşurken anne ve babalarımızı karalayıp suçlarız ya peki onlardan farkımız ne? Bırakalım biz değil çocuklarımız geleceklerine kendileri karar versin bizler sadece destek olalım. İnanın çocuklarımız bizden sadece bunu bekliyor.

Okul Etkinliklerinden Kareler

Mangalayı Çok Sevdik

Mevlanayı Andık

15 Temmuz'u Unutmadık

Çanakkale Şehitlerimizi Andık

Fen Bilim Sergimiz

İlçe Hadis Yarışmasında 3. Olduk

Kütüphane Etkinliğimiz

İlkokullar Çömlek Yapımını Öğrendi

İlkokullarda İngilizce Yarışması Yaptık

İstanbul İslam Teknolojisi ve Tarihi Eserler

Karakolu Ziyaret Ettik

Karne Töreninde Ödüller Sahiplerini Buldu

Kesirler Konusu Böyle Öğrenilir

Kitap Standı Okulumuzda

Kütüphane Haftasında Kitap Okuma Etkinliği Yaptık

Mantar Yetişdirdik

Matematik Koordinatör Sistemini Öğrendik

Şiir Okuma Yarışması Yaptık

Okul Etkinliklerinden Kareler

Tiyatro Oyuncuları Okulumuza Geldi

Tiyatro Yarışmasına Katıldık

Tuzla Kitap Fuarına Gittik

Türkiye İş Bankası Müzesinde Matematik Etkinliği Yaptık

Word Dominoes Etkinliği Yaptık

Yazar Talip Arışahin'in Öğrencilerimizle Söyleşisi

Yerli Malı Haftası Kutladık

7.Sınıfların Lunapark Eğlencesi

Atatürk'ü Andık

Bangladeş'te Su Kuyusu Açtık

29 Ekim Cumhuriyet Bayramını Kutladık

Darıca'da Oryantiring Yarışmasına Katıldık

En Güzel Sevgiliyi Andık

Geleneksel Çocuk Oyunları Yarışmasında Ödül Aldık

Oryantring Yarışması

Rahmi Koç Müzesi Gezimiz

Kitap Ayracı Yaptık

Sınıfımız Büyüdü

Gülsüm ÖZBAYOĞLU
Matematik Öğretmeni

Matematiği Kim Buldu ?

Okulda İpek adında bir çocuk vardı. O da bazı arkadaşları gibi zaman zaman, matematiği birileri bulduğu için öğrenmek zorunda olduğunu düşünürdü. Sanıyordu ki günlük yaşantısını sürerken matematik hiç kullanılmaz. Onun için matematik, sadece notunu iyi getirmesi gereken bir dersti.

Bir gün okulda üç arkadaş karar aldılar, matematiği birileri buldu ama biz bunu ders dışında hiç kullanmadan yaşayalım, diye. İpek, Can ve Ahmet adeta söz verircesine anlaştılar. Son dersin bitiş zili çalmıştı. Bu üç arkadaş göz göze gelip aldıkları kararı düşündüklerini onaylayıp servislere doğru gittiler.
Eve ilk önce İpek gitti. İpek'in annesi çalışıyordu ve ondan sonra eve geliyordu. O gün çok acıkmıştı İpek. Annesinin gelmesine ne kadar zaman kaldığını merak ettiği için saate baktı. Baktığı anda matematiği kullanmaması gerektiğini hatırladı, bu yüzden ne kadar zaman kaldığını hesaplayamadı. Hesaplamadı ama içinden bunu öğrenmek için hesap yapmaya gerek yok, telefonla annemi arayıp ne kadar sürede burada olacağını öğrenebilirim. Dediği gibi de yaptı ve masanın üzerindeki telefonu alıp annesini aradı. Annesi bugün biraz gecikeceğini, yemesi için buzluktan böreği çıkarıp fırında 200 derecede ısıtabileceğini söyledi. Evet, tekrar karşısına sayılar çıktı, üstelik anlaşmalarının üzerinden bir saat bile geçmemişti. Sayılarla daha fazla ilgisi olmayacağından emindi, hele şu karnını doyursun artık hiç işi olmayacaktı. Karnını doyurduktan sonra ödevlerini tamamlamak üzere odasına geçti. Bugün çok ödevi yoktu, o yüzden çok vakit geçmeden ödevlerini bitirdi. Annesi İpek'in günde yarım saat bilgisayarla uğraşmasına izin veriyordu. Bu yüzden annesi gelene kadar vakit dolduracağını düşünerek bilgisayarın başına geçti. Arkadaşlarıyla oynadıkları bir oyun vardı, Oyun bittikten kısa bir süre sonra annesi geldi. Annesi ertesi gün misafirleri olacağından bahsetti İpek'e. Misafirlerin 12 kişi olduğunu ve onlar için kek yaparken İpek'in yanında durmasını istedi. Ellerindeki tarifte 6 kişi için yazıyordu ama misafirler 12 kişiydi, malzemeleri matematik kullanmadan nasıl arttıracaktı? Annesine sordu, sordu ama sorarken de düşündü kek yapmak için de matematik mi gerekiyor diye.
Ertesi gün okula gittiklerinde üç arkadaş ilk önce oynadıkları oyunda kimin birinci olduğunu öğrenmek için birbirlerine skorlarını söylediler. Anlaşmalarının üzerine konuştukları ilk durumda da matematikte sıralama yapmaları gerektiğini fark ettiler. Üçü matematiksiz geçirmek üzere anlaştıkları ilk günden bahsettiler.

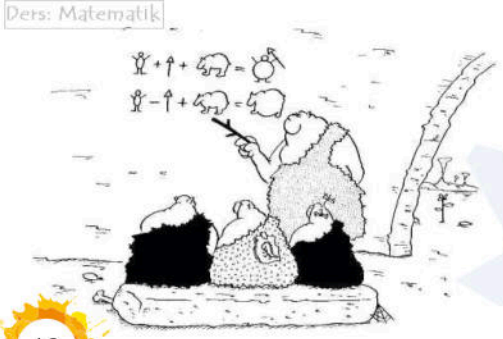
SINIFTA
$2+2=?$

EV ÖDEVİ
$7^2x5-8=?$

SINAVDA
$522(2x^3y)+982,523=?$

Anlaşılan hiç de tahmin ettikleri bir gün geçirmemişlerdi. Üçü konuşurken matematiği çok seven sınıf arkadaşları Eymen, kulak misafiri oluyordu ve kendisi konuya dâhil olmak için daha fazla bekleyemedi. Arkadaşlarının yanına yöneldi :"Bu sizin fark ettiğiniz birkaç durum ve matematiğin kullanılmadığı hiçbir alan yok. Dersi işlerken günlük hayatta kullanılmadığını düşündüğümüz konularda bile örneğin "Karmaşık Sayılar" konusundan faydalanılarak telefonların altyapısı oluşturuluyor. ***"Matematiğin hiçbir dalı yoktur ki ne kadar soyut olursa olsun, bir gün gerçek dünyada uygulama alanı bulmasın."*** demiş Labochevski.
Mimaride, resimde, müzikte, dramada, tarihte, coğrafyada, fizikte, kimyada, biyolojide, alışverişte, yemek yaparken, gezerken, kitap yazarken, diyet yaparken ve bunun gibi yüzlerce sayabileceğimiz alanda matematik var. "Matematik bilimlerin sultanıdır." demiş Gauss. Bu yüzden kimse matematiği bulmadı, matematik zaten vardı ve bir gün matematik kullanılmazsa o gün hayat duracak, demek doğru olacaktır.
Her zaman her şeyin kolay olmasını beklemek insana mutluluk vermez, aksine zorlukların üstesinden gelmektir insanı mutlu eden.

Matematikte zekadan önce sabır gelir.
Cahit Arf

Kodlama Eğitimi Nedir ?

Bir problemi çözmek için farklı bilişsel becerilerin aynı anda kullanılma süreci olarak tanımlanan *kodlama*, bireylere problemlere çok yönlü çözüm süreci sunmak, sistematik düşünebilmek, olayları ilişkilendirmek, farklı ve yaratıcı düşünebilmek gibi özellikler kazandırır. Teknoloji dehası Steve Jobs, kodlama eğitimi ile ilgili şöyle demiştir:
"Bilgisayar programlamayı herkes öğrenmeli. Çünkü bu, size düşünmeyi öğretir."
Yani kısaca, geleceğin yeni dili "kodlama" diyebiliriz.

Kodlama Eğitiminin Çocukların Geleceğinde Nasıl Bir Etkisi Olacak?

Kodlamayla çocuklarımız elektronik aletleri kullanmanın ötesinde, onları kendi istekleri doğrultusunda çalışabilir hale getirme becerisi kazanmış olacaklar. Kodlama yaparak 'algoritmik düşünme' becerisi kazanıp bunu geliştirebilecekler. Çünkü bilgisayar kodları yazma süreci, iç içe geçmiş onlarca problemden oluşan bir duruma çözüm planı geliştirmeyi içeriyor. Kodlama yapan kişi karşılaştığı problemlerin 'neden-sonuç' ilişkilerini tanımlamak için analitik düşünme, alternatif çözümler üretme, en uygun çözümü belirleme ve bunun uygulama adımlarını planlama gibi becerilerini doğal olarak ve farkında bile olmadan geliştiriyor. Bilgisayar kodları yazabilen bir çocuğun sahip olacağı en büyük avantaj ise 'hayalini kurduğu' veya 'aklına gelen' bir şeyi yapabilme-üretebilme becerisi olacaktır.

Teknoloji dehası yüzlerce şirketin kurucularının hayat hikâyelerini okuduğumuzda, birçoğunun bilişimle üretim becerisinin en önemli adımlarından olan kodlama becerisini çocukluk yıllarında kazandığını görüyoruz. Steve Jobs, Mark Zuckerberg, Bill Gates bunların en bilinenleridir.

Çocukluk dönemi ile gelişme çağında kazanılan bilgi, beceri ve yeteneklerin daha kalıcı olduğu gerçeğinden hareketle kodlama eğitiminin kazandıracakları da göz önüne alındığında, bu eğitimin küçük yaşlarda verilmesi yararlı ve etkili olacaktır. Günümüz şartları da dikkate alındığında çağımızda bireylerin sahip olması gereken temel becerilerin kazandırılabilmesi ve çocukların zekâ gelişimleri açısından kodlama eğitimi daha bir önem kazanmış durumdadır. Bu nedenden ötürü bugün öğrencilere küçük yaşlardan itibaren kodlama öğretilmektedir. Kodlama öğrenmek, olaylar arasındaki ilişkiyi görme becerisini, sistematik düşünme becerisini ve problem çözme becerisini arttırır. Bilgisayarda program yazarken algoritmalar geliştirilir. Algoritma problemin adım adım çözülme sürecidir. Bu da bize olayları detaylı düşünebilme ve çözebilme yeteneği kazandırır.

Biz de Cebir Okulları Kurtköy Kampüsü olarak kodlama eğitiminin öneminin farkındayız. Bu amaçla 2017-2018 Eğitim Öğretim yılından itibaren kodlama eğitimine başlayacağız.

Gurur Tablomuz

RABİA ÖZSOY
10/A - Anadolu Lisesi

Pendik Atletizm Müsabakaları
Genç Kızlar
100 m ve Uzun Atlama
"İLÇE BİRİNCİSİ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

İsmail Emre MOLU
4/A

Okulistik Türkiye Geneli
6.deneme sınavında
"TÜRKİYE BİRİNCİSİ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

YAĞMUR NAZLI ÖZCAN
8/A

Pendik Atletizm Müsabakaları
Yıldız Kızlar
100 m
"İLÇE BİRİNCİSİ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

ZEYNEP SUDE ARIKAN
10/A - Anadolu Lisesi

"10 Kasım Ata'ya Veda"
Konulu Kompozisyon Yarışmasında
"İLÇE BİRİNCİSİ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

ZEYNEP EFSA YAYABAŞI

Gemi Mühendisleri Odası "Çocuk ve Gemi"
Konulu Resim Yarışması

3. ve 4. Sınıflar Kategorisinde
"İSTANBUL İKİNCİSİ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

EDANUR ÖZKAPLAN
6/A

Pendik Atletizm Müsabakaları
Küçük Kızlar
60 m
"İLÇE ÜÇÜNCÜSÜ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

KUBİLAY YÜCE
8/A

Pendik Atletizm Müsabakaları
Yıldız Erkekler
100 m
"İLÇE ÜÇÜNCÜSÜ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

ESMA GÜNDEM
10/C

Pendik İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü'nce düzenlenen
Liseler Arası **Ezbere 40 Hadis Okuma** Yarışmasında
"İLÇE ÜÇÜNCÜSÜ" olmuştur.

Öğrencimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

Ey Ecdat,

Ey mukaddes şehitler, ey kahraman yiğitler ve ey analar! Kalbinde bir kıvılcım, vatan sevgisi ile harlanıp düşmanın üzerine alev topları gibi düşen insanlar! Bu milletin, bu vatanın unutulması güç, katkısı büyük ataları! Affet bizi ey ecdat, affet. Sen ki, yeri geldi canını feda ettin. Sen ki yeri geldi bir kara kuru ekmekle düşmana koştun. Ve yine sen ki, yeri geldi Seyit gibi vatan kurtardın ey ecdat! Affet bizi, senin gibi korkusuz olamadık.

Cihat ile Allah yolunda şehit oldun, gazi oldun, yeri geldi ana iken baba oldun, savaşa gidecek yiğitleri hazırladın. Düşman iken dost oldun. Yaratılanı, yaratandan ötürü sevdin ey ecdat! Affet bizi, senin gibi aşk-ı mecaziyi tadamadık.

Herkes, düşman bile "centilmen" diye tanımladı seni. Hak yemeden, tertemiz alınlarla kazanıldı bu vatan senin sayende. Yeri geldi devrene, yeri geldi düşmana yardım ettin ey ecdat! Affet bizi, senin gibi adil olamadık.

Senin gibi kahraman olmadık, olamadık ey ecdat. Bu millet sana borçludur artık. Çalışıyoruz, çabalıyoruz. Gün gelecek, biz de bir nesli yücelteceğiz inşallah! Belki kendimizi kurtaracağız bu aldatan faniliklerden, belki de torunlarımızın nesli için bir temel de biz atacağız. Sizin gibi olamayacağız belki ama bir kere niyetlendik mi gözünüz arkada kalmasın ey ecdat, bu vatanı sizin gibi koruyacağız.

Hakkınızı helal edin atalarım. Kahraman yiğitler, düşen şehitler, nur yüzlü analar… Meleklerden selam gönderin bize, savaşın kıtlığından sonra kana kana için Kevser'den. Siz bize bu vatanı verdiniz ya, Allah da mekânınızı cennet eylesin…

Sevim Sena BALDAN - 8/A

TÜRKİYE

Yemyeşil her yeri
Dağları ovaları yaylaları
Bir başkadır her yeri
En güzel Türkiye
Bursa'nın şeftalisi
Muzu portakalı inciri
Cennetten bir köşe gibi
En güzel Türkiye
Saymakla bitmez camileri
Tarihi yerleri, eserleri
Sümela Manastırı Efes Antik kenti
En güzel Türkiye
İstanbul'un yedi tepesi
Boğaz'ı Kız Kulesi
Hisarları, enfes manzarası
En güzel Türkiye

Yusuf Mert TUNCEL 5/C

ÂKİF DEYİNCE AKLIMIZA NE GELİYOR?

İstiklâl Marşı'nı pek çoğumuz ezbere biliriz. Ya ötesini …"Çanakkale destanını, Âkif'in ideal genci Asım'ı, Köse İmamı tanıyor muyuz? Hele Kocakarı ile Ömer'in hikâyesini, Âkif'in dilinden okuduk mu? Necid çöllerinde Âkif ile yürüdük mü vuslat için? "Hayır" diyorsak eğer İstiklâl Marşı şairimizi yeterince tanımıyoruz demektir.

Göğsünü kabarta kabarta İstiklâl Marşı'nı dinleyen bir nesil, o eşsiz marşı yazan şairi de yakından tanımalıdır. Doğruluğu, edebi, vefası, cömertliği, kerem ve mertliği ile hep sevilip sayılmış olan ve milleti için çırpınan Âkif'i tanımamak bedbahtlıktır. Safahat adeta, belli bir noktadan bakılarak anlatılan manzum bir romana benzer. Sokaktan eve, saraydan meyhaneye, cami, köy ve şehri adeta gözünüzün önünde canlandırır. Fakiri, zengini, pehlivanı korkağı ile her tabakadan insanı, canlı bir film sahnesi gibi konuşturur size. Tasvirler yapar, hikâye ve fıkralar anlatır, konuşmalara başvurur, vaaz eder. Komik, trajik, öğretici ve duygusal her tonu kullanır. Böylece edebiyatı da aşarak şiiri hayatın kendisi yapar.

Şiirini Âkif'e sorarsak eğer o şöyle anlatıyor:

Şi'r için "gözyaşı" derler.
Onu bilmem yalnız,
Aczimin giryesidir bence bütün âsârım.
Ağlarım, ağlatamam; hissederim, söyleyemem;
Dili yok kalbimin, ondan ne kadar bîzârım.
Oku, şâyed sana hisli bir yürek lazımsa;
Oku, zîrâ onu yazdım,iki söz yazdımsa.

Mehmet Âkif, eserlerinin çoğunu ülkenin o en felaketli yılları içinde vermiştir. Şiir ve yazılarında, zamanın millet ve devlet hayatının tüm özelliklerini işlemiştir. Ayrıca, aydın ,insanların bile hürriyetten ümit kestikleri en karamsar zamanda, yüksek moral ve iman örneği ile millete ümit aşılamıştır. Böyle bir zamanda, zaferi, özgüveni büyük bir imanla haykıran İstiklâl Marşı'nı yazmıştır.

Mehmet Âkif İstiklâl şairimizdir ve şöyle demiştir: İstiklâl Marşı bir daha yazılmaz. Onu kimse yazamaz. Onu ben de yazamam. Onu yazmak için o günleri yaşamak lazım. O şiir artık benim değildir. O, milletin malıdır. Benim millete karşı en kıymetli hediyem budur.

Allah bir daha bu millete İstiklâl Marşı yazdırmasın!.. AMİN.

Soykan ŞİRİNOĞLU – 7A

Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler

Oku, Dinle, Yaz

Oku
Dedi Rabbim
Güneşin zerresi, toprağın tozu
Ağacın yaprağı, çiçeğin rayihası
Oldu bütün kâinat talebe
Bir ürperti geldi bulutlara
Terledi
Rahmet boşandı
O vakit bir güvercin
Bir örümcek
Âlim oldu zekât verdi
Bedrin Aslanları
Vaha oldu şehadete, nişân oldu şühedaya
Ayetlerden Yaradan'ın sırrı
Gün gibi tâbân oldu.

Dinle
Dedi pirim
Çalabım destur verdi
Çelebim kulak kesildi.
Güneşin zerresi, toprağın tozu,
Ağacın yaprağı, çiçeğin rayihası
Döndü
Semada bir eli arzda
Aşk yüzüdür Kur'an
Bezenir dünya geceye ve parlak güneşe
Dönmez mi küfür karanlıktan nûra
Demedi mi pirim
Okur da çocuklar
Anlar âşık olan diye
Ney inledi sır için
Âşık olana
Bildi bilir mağz-ı Kur'an kimdedir

Yaz
Dedi gönlüm Hira'dan ve Konya'dan
İki emir arasında
Sesler ve sözler arasında
Arı oldum
Pirimi gezdim beyit beyit
Delil buldum ayet ayet
Petek oldum dilden dile
Âşık oldum Kur'an'ı şerh eden sevgiliye
Hendek'te vurulan her kazmanın sesinde
Şevk ile
Semazenim

Rabia ÖZSOY - 10/A

Şehitler bizim için göğsünü siper etti
Ezilmedi bu vatan sayenizde
Hayatınızı adadınız bu uğurda
İnsanlık için can verdiniz bu topraklarda
Türk gençliği, gelecek nesiller
Layık olmalı bu vatana her insan
Evimiz, yurdumuz kalmadı düşmana
Rahat uyuyun cennet size en büyük armağan

Yağız Efe MERAL - 5/B

YAZ DESTANI

15 Temmuz gecesi
Kursaklarında kaldı hainlerin hevesi
Kahramanlar tankın önüne koydu bedenini
Yine tarih yazdı Türk milleti

Yağdırdılar kurşunu polis merkezine
Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne
İşgale çıkmışlar Boğaz Köprüsü'ne
Genci, yaşlısı ulaştı şehitlik mertebesine

Halkın üzerine attılar bomba
Saldırdılar tankla, uçakla acımasızca
Düşünmediler ki çıkacak milyonlar sokağa
Siper olacak tüm vatana

Cumhurbaşkanımız seslendi millete
Dedi "Sahip çıkın vatana ölümüne."
Bir yiğit çıktı haykırdı yüreğiyle
Ya devlet başa ya kuzgun leşe

Bir kahraman çıktı değiştirdi seyri
Meydanlar doldu gündüzü gecesi
Günlerce tutuldu demokrasi nöbeti
Unutmayacak bu millet Ömer Halis Demir'i!

Beyzanur KELEŞ - 10/A

15 TEMMUZ ZAFERİ

Vatan için bir gece
Döküldü sokağa Türk evlatları
Vatan aşkı için korkmadan
Siper ettiler vücutları

Bayrak için vatan için
Yediden yetmişe tek vücut
İnlettik tekbirlerle
Yer gök tek yumruk

Selalar inledi her yanda
Ateş altında kaldık bir anda
Bir olunca düştü planlar suya
Bırakmayız vatanı hainlere asla

Çocuğu, genci, yaşlısıyla koştuk meydanlara
Bu vatan bizim dedik el ele omuz omuza
Ölmedi şehitler yazdılar bir destan daha
Gururluyuz hepimiz Türk milleti olarak dünyada

Nisa ÇOBANOĞLU - 6/A

VATAN İÇİN

Ne mücadeleler gördük geçirdik
Sayılamayacak kadar çok şehit verdik
Canımızı hiçe saydık savaştık
Vatan sevgisi aşkına yılmadık

Hiçbirimiz şehitlerimizden büyük değiliz
Bu vatan uğruna canımızı veririz
Bir kez uzatıldı mı eller ülkeme
Bu yoldan dönmez geçit vermeyiz

Mehmet Emre ÜLGER - 7/A

Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler

TEKNOLOJİ

İnsanlık var olduğu sürece bir merak içerisindedir. Doğru bilgiye ulaşmak ve ulaştırmaya çalışmışlardır. Bu bilgiler ansiklopedilere, kitaplara, defterlere yazılmış ve insanlara yayılmıştır. Fakat zaman ilerledikçe teknoloji hızla gelişti ve bilgiye kısa sürede ulaşmak için onu kullanmaya başladık.

Teknoloji, hayatımızdaki işleri kolaylaştırdı ve hayatımızın her alanına onu yerleştirdik. Onun sayesinde uzaklardan iletişime geçebiliyor, birbirimizi görebiliyor, fotoğraf çekebiliyor, hesapları kısa sürede yapabiliyor, hava durumunu öğrenebiliyor, dünyadan haberdar olabiliyoruz. Ama bunların yanında teknolojiyi hayatımıza yerleştirdikçe onunla çok fazla vakit geçirir olduk. Teknolojinin ilerlemesiyle ortaya çıkan çeşit çeşit oyunlar, sosyal medya ağları bizi kendi hayatımızdan adeta koparıyor, saatlerimizi harcatıyor. Her bilgiye bir tıkla ulaşmak veya her şeyi daha kısa sürede yapabilmek de insanların bir taraftan tembelleşmesine sebebiyet veriyor.

Artık teknolojiyi keşfetmenin yanında onu faydalı bir şekilde kullanmanın bilincine varmalı, vardırmalıyız. Tabletler, bilgisayarlar, televizyonların yanlış kullanımı sadece yetişkinlerin değil çocukların da bir problemi haline gelmiş durumda. Bu durum onları da olumsuz etkilemektedir.

Bu nedenle, her yaş için teknolojiyi doğru kullanma eğitimi verilmelidir. Onun bizi kullanmasına asla izin vermemeliyiz.

Beyza Ceviz - 11/A

BİLMEK

Sonu olamayan hiçbir yol yoktur. Seçtiğimiz yolda başarıya ulaşmak için önce o yol hakkında araştırma yapıp bilgi sahibi olmamız gerekir. Fakat bizler başarıya ulaşmak için yaptığımız hamlelerde daha sıkı tutunacağımız yerde o yanlışlarla yere yığılmayı tercih ediyoruz.

Oysaki başarının sırlarından biri, geçici başarısızlıkların bizi yenmesine izin vermektir. İşte yaptığımız yanlış tam olarak burada başlıyor. Bilgisizliğe ve bilinçsizliğimize yenik düşüp yaptığımız hataları "başarısızlık" olarak nitelendiriyoruz. Fakat farkına varılmış her bir yanlış bir başarıdır.

İnsanlar arası ilişkilerimizde bile insan ruhuna uymayan davranışlarımız sonucu birbirimizle geçinemiyoruz veya saygıdan yoksunluğumuz yüzünden iletişimde kopukluklar yaşıyoruz.

İşte bütün bunlar insanın kendini geliştirmesi, iyileştirmesiyle alakalı. Bir insanın hayat felsefesini değiştirmek onun gelişiminin ilk adımıdır. Bir insan bilgili olursa, araştırma yaparsa, hatalarından ders çıkarırsa ilerleyebilir.

Aslında "bilgi" olarak adlandırdığımız o kelimenin hayatımızda dört harften daha fazla yeri vardır. Her şey bilgiyi nasıl yapılandırdığımıza bağlı.

Selin Armağan 11/B

ÇANAKKALE'DEN ÇIKARTILACAK DERSLER

18 Mart'ta kutlanan zafer, Deniz Savaşlarında elde edilen ve tarihin o güne kadar görmediği muhteşem bir zaferdir. Dönemin "süper" devletleri Çanakkale önünde pes ederek geri çekilmiştir. "Çanakkale Geçilemez" destanı sırasında eli silah tutan bütün vatan evlatları görev almıştır. Kürd'ü, Çerkez'i, Laz'ı, Arnavut'u, Arap'ı, Boşnak'ı, Gürcü'sü ile toplam 250 bine yakın askerimiz İslam'ın son ve asil bayrağını düşürmemek için şehit düşmüş, geride ise on binlerce gazi kalmıştır. İnanç, vatan sevgisi, dayanışma, birlik ve beraberlik duyguları, zamanın en güçlü ve donanımlı ordularına karşı koymada en önemli faktörler olmuştur. Bugün de aynı ruh ve inanca milletçe ihtiyacımız var. Çanakkale'de şahlanan ruh, milletimizin mayasını oluşturan ruhtur. Yeni nesilleri bu duyguyla yetiştirmeli, dedelerinin emanetini torunlarına aktarabilmeliyiz.

Akif DEVECİ - 7A

Öğrencimizin Topluma Çağrısı!

"Lütfen, toplum alanında bağırmadan, sesimizi yükseltmeden konuşalım. Herkes birbirine iyi ve nazik davransın. Birbirimize saygılı olalım. Hayvanları da unutmayalım. Onlar da sevgiye muhtaç ve toplumumuzun birer parçası. Hepimiz aynı toplumda yaşıyoruz ve bu tür davranışlara daha çok özen gösterelim."

Göktuğ Fethi NAMLIOĞLU - 5/A

Yasemin AYAZ
Rehber Öğretmen

Benim Hayatım

İnsanı insan yapan, hayata sıkı sıkı tutunmasını sağlayan en büyük etken insanın gelecek ile ilgili beklentileridir. Beklentilerimiz, istediklerimize ulaşmak için gösterdiğimiz çabaların miktarını ve hızını onları ne kadar istediğimiz belirler.

Peki, insanlar gelecek ile ilgili neler isterler sorusuna cevap ararsak…

Sevdiklerini isterler, sağlık isterler, "başarı" isterler.

Başarıyı, kişinin hayattaki yaratılış gayesini bilip ona göre davranış kalıpları geliştirmesi, potansiyelinin son noktasına ulaşmaya çalışması ve başkaları için yararlı tohumlar ekmesi diye tarif edebiliriz.

Ünlü düşünür, Seneca: ***"Hayatta bir gayesi olmayan insanlar, bir nehir üzerinde akıp giden saman çöplerine benzerler; onlar gitmezler, ancak suyun akışına kapılırlar."*** demiştir.

Bu sebeple başarılı olmak için izlenmesi gereken adımları hayatımıza uygulamamız gereklidir:

1) Gerçekten isteyin.

2) Hayatınız ile ilgili sorumluluk alın.

3) Hemen ulaşabileceğiniz hedefleriniz olsun, bu hedefler ana hedefiniz için birer araç olsunlar.

4) Hayal edin, kendinize inanın.

5) Her gün sadece çalışmak için bir zaman belirleyin.

6) Kararlı olun ve vazgeçmeyin.

Asla vazgeçmemeniz için bir hikâye.

"Bilge adam der ki: Ben kendimi umutsuz, enerjisi tükenmiş, karamsar ve üzüntülü hissettiğimde bir taş ustası var, onu seyretmeye giderim. Taş ustasının karşısına geçerim ve onun nasıl büyük bir azim ve kararlılıkla taşa vuruşunu izlerim.
Taş ustası taşa vurur vurur ve taşta hiçbir değişiklik olmaz. Taş ustası, taşa vurmaya devam eder.
Ben "Şimdi vazgeçer vurmaktan" diye düşünürüm, ama taş ustası taşa büyük bir azimle, umutla, coşkuyla ve kararlılıkla vurmaya devam eder. Taşta yine hiçbir değişiklik olmaz.
Taş ustası taşa tam 100 defa vurur ve yine taşta hiçbir değişiklik olmaz.
Ta ki taş ustası taşa 101. defa vurur ve taş tam ortadan ikiye ayrılır."

Taş ustası, 50. denemede görünürde başarılı değildi.

Ancak unutulmaması gereken bir şey var: ***"Yolun yarısına"*** varmıştı…

Kültürlerin Kaynağı Din ve Din Eğitimi

Ebru KARABULUT
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

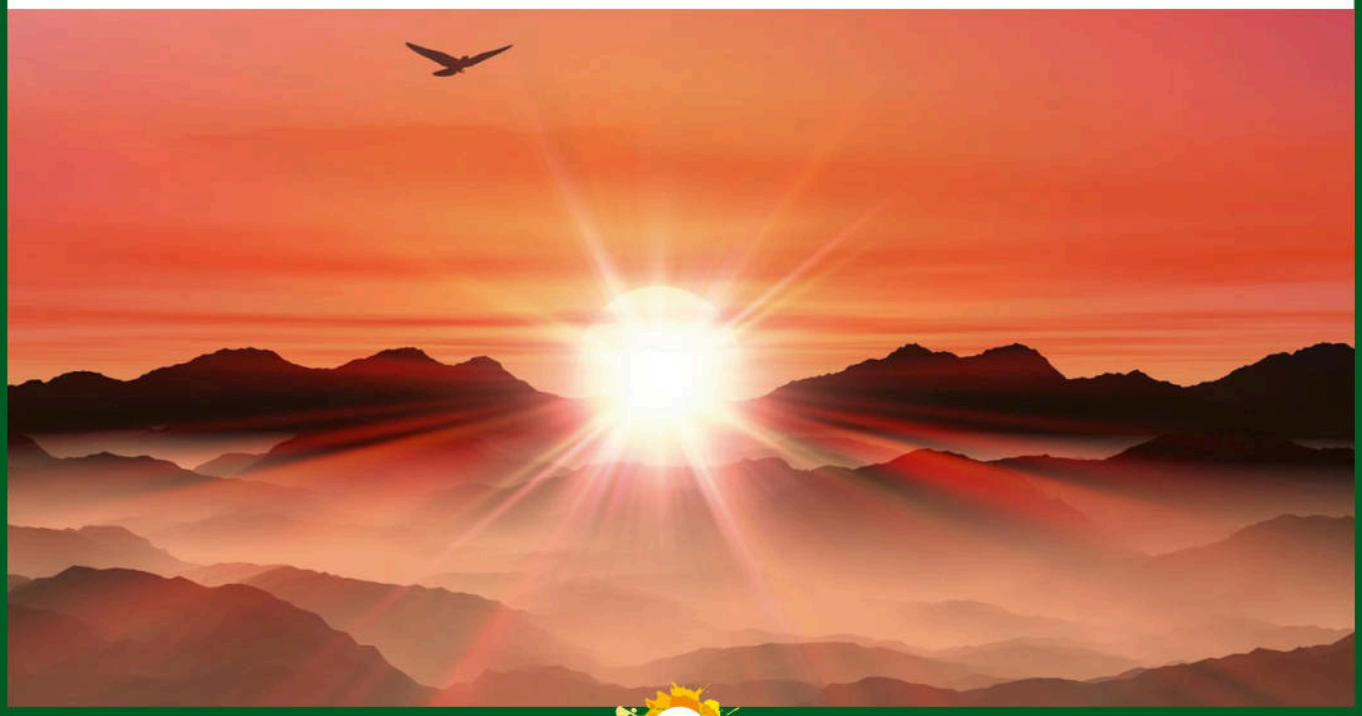
İnsan fıtratı gereği tek başına yaşayamaz. Bunun için dünya kurulduğundan bu yana insanoğlu topluluk halinde yaşamıştır. Toplumlar kültürleriyle ayakta kalırlar. Kültürler ise yüzyıllar boyunca içinde yaşayan insanların dili, rengi, diğer topluluklarla ilişkisi ve dini ile oluşur. Bundan dolayıdır ki bir toplumun dini o toplumun bir nevi kimliğini oluşturur. İşte bu yüzden birlikte yaşayan insanların birlikteliğinin en sağlam temellerinden biri de dinidir.

Din insanlar arasındaki iletişim için en önemli unsurlardan biri olmakla birlikte, insanoğlunun yaşamını kolaylaştırmak için kurulmuş önemli sistemlerden biri olarak da sayılabilir. Çünkü yaşam tek düze değildir. İnsanlar arasında tabii anlaşmazlıklar çıkmakta, dinin hukuksal kısmı da bu anlaşmazlıklara çözüm yolu sunmaktadır.

Ayrıca din insan yaşamına anlam katmakta, dünyadaki yaşamın ardından -özellikle semavi dinlerde- dünya sonrasında yaşamın da olduğu söyleyerek insanların umutsuzluğunu engellemektedir. Dünya yaşamının sonrasında hayat olması ve bu hayatın dünyada yaptıklarımıza göre ödül ve ceza ile şekilleneceğini bilen insan için dünyadaki davranışlarının bir anlamı ve haddi olur. Böylelikle insan, davranışlarının farkına varır ve işlerinde dini kurallara uyarak dünyadan sonraki hayatı için iyi insan olmaya özen gösterir. Bu şekilde insan dünya yaşamıyla birlikte, dünya sonrası hayatını da kazandığını düşünüp mutlu olur.

Dünyanın birçok yerinde, din eğitimine bu sebeplerden ötürü önem verilmiştir. Dinin toplumların kültürünün bir parçası olması, insanı mutlu eden unsurların başında gelmesi, insanın mutluluğunun da toplumların mutluluğunun kaynağı görülmesi bu eğitimin önemi daha da artırmış, birçok devlet din eğitimini resmi eğitimin bir parçası haline getirmiştir. Ülkemizde de din eğitimi devlet tarafından kontrol altına alınmış ve resmi eğitimin içinde kademelere ayrılmıştır. Okulumuzda da din eğitimi kademelere göre verilmekte, öğrencilerin ihtiyaçları göz önüne alınarak, gerek ders içi materyaller gerekse çağın teknolojik kaynakları kullanılarak din eğitimi verilmektedir.

Çocuklarımız geleceğimizin teminatı, milli kültürümüzün devamıdır. Bundan dolayıdır ki kültürümüzün en önemli unsuru olan dinin, çocuklarımıza aktarımında gerekli hassasiyet gösterilmelidir. J. J. Rousseau'da dediği gibi ***"Yaratan'ın elinden çıkan her şey iyidir, her şey insanların elinde bozulur."***

Ey Ümmetin Sultanı,

Duydum ki beni görmeden seven kardeşlerime selam olsun demişsin. Selamların en güzeli senin üzerine olsun ya Rasulallah!

Sevgili,

Kokusunu duyduğum en güzel gülsün sen, beklediğimsin, her gece rüyama gir diye dua ettiğimsin.

Ey on sekiz bin âlemin sultanı, insanların en hayırlısı, yaratılanların en güzeli,

İsmin anılınca kalbim bir kuş misali çırpınıyor, sıkıldı bu yerlerden, uçup yanına gelmek istiyor. Mesafelerin pervasızlığına inat ulaşmak istiyor sevgilisine.

Bunları sana uzak asırlardan yazıyorum. İçimden geçenleri anlatmaya kelimelerim kifayetsiz kalıyor efendim. Kalbimdeki sözler satırları okşamaya kıyamıyor, anlatamıyorum.

Âlemlerin Nuru,

Seni rüyamda görmeye ne çok istedim. Görenlerden dinledim seni. Bazen gelirmişsin ümmetinin rüyalarına, sırtlarını sıvazlarmışsın, uzun uzun tebessüm edermişsin. Aşkına layık olanları ziyaret edermişsin. Ümmetin olmaya layık olamadım. Bunu bile bile, dün gece yine bekledim efendim. Biliyorum, şu parmaklarımın arasındaki kalem bile layık değil seni anlatmaya. Ama seni özlüyorum efendim.

Âlemlere güneş gibi doğuşunu göremedim. Kuşlar, ağaçlar, yeryüzü seni selamlamış. Seni selamlayan bir ağaca, bir yıldız da ben olsaydım efendim.

Ey çölleri bile cennete çeviren Resul
Gül kokunu bir kez alayım
Su bile istemem kabul
Beni o çöllerde bırakın

Zeynep Sude ARIKAN - 10/A

Ey Muhammed

Bir nur gibi
İndin Mekke'ye
O gül gibi kokunla
Sardın etrafı Ey Muhammed

Büyüdün serpildin
Doğruluğa yeltendin
Muhammed' ül emin deyip
Güvendiler sana Ey Muhammed

Şimdi geldin 40 yaşına
Çıktın Nur dağına
Cebrail geldi yanına
"Oku" dedi Ey Muhammed

Hicret ettin Medine'ye
Karşılandın neşeyle
Hep kalbimizde
Yerin var Ey Muhammed

Eyüp Emir ÖZCAN 5/B

Görsel Sanatlar Atölyemizden

Bu sene Cebir Okullarında görsel sanatlar ve teknoloji tasarım derslerinde yapılan çalışmaları açıklamalarıyla ve fotoğraflarla sizlere sunuyoruz. Baskı çalışması: bu sene okulumuzda patates, ip, parmak, el, yaprak ve tas baskısı çalışmalarını yaptık. Kullandığımız baskı yöntemi sulu boya veya akrilik boya ile baskı yapılacak malzemenin zeminin boyanıp kâğıt üzerine aktarılmasıdır.

Ahşap boyama çalışması: *Hazır parçalar üzerine akrilik veya ahşap boyasıyla renklendirme sanatı.*

Tuval boyama çalışması: *Tuval üzerine akrilik veya yağlıboyalarla yapılan sanat çalışmasıdır.*

Pul çalışması: *renkli pullar ve toplu iğnelerle strafor üzerine yapılan bir çalışmadır.*

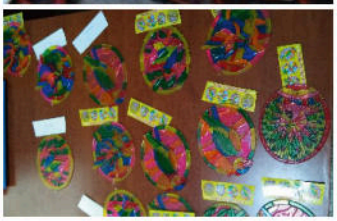

Cam boyama çalışması: *Hazır şablon sert plastik üzerine akrilik boyalarla renklendirme çalışmasıdır*

Görsel Sanatlar Atölyemizden

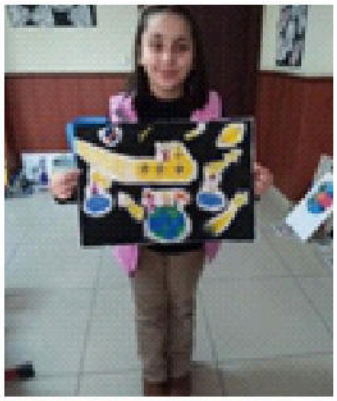

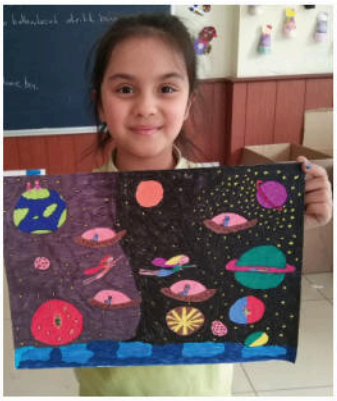
Kolaj çalışması: *Elişi kağıtları, gazete kağıtları, dergi vb. kağıtlar kısaca her tür malzeme istenirse yırtılıp ya da makasla kesilip bir yüzey üzerine yapıştırılarak düzenleme yapılır. Resimler ya parçalanarak ya da bütün olarak değerlendirilebilir. Kağıdın dışında başka malzemelerde kullanılabilir.(İplik, kumaş, makarna vs.) Sonuç olarak sanatsal nitelik taşımayan malzemeler bir araya getirilerek kompozisyon oluşturulur. Böylece sanatsal bir anlam yüklenir.*

Boyama çalışmalarımız: *Patel boya,kuru boya ve keçeli boya ile resim kağıdı üzerine çalışmalarımız*

Mehmet Enes ÇIĞIL
Ortaokul Müdürü

SULTAN ABDÜLHAMİD HAN HZ.

Saltanatı: *1876-1908*
Babası: *Abdülmecid Han*
Annesi: *Tir-i Müjgan Sultan*
Doğumu: *21 Eylül 1842*
Vefatı: *10 Şubat 1918*

Çok iyi bir tahsil görerek din ilimlerini ve Fransızcayı mükemmel bir şekilde öğrendi. Amcası Abdülaziz Han onu Mısır ve Avrupa seyahatlerinde yanında götürdü. Abdülaziz Han'ı tahttan indirip şehit ettiren, böylece Osmanlı Devleti'nde idareyi ele geçirin batı hayranı bazı paşalar, V. Murat'ın şuurunun bozulması üzerine, devlet işlerine karışmaması ve yalnız millet meclisinin çıkaracağı kanunlara göre hareket etmesi şartıyla, Abdülhamid Han'ı sultan ilan ettiler.

Tahta çıktığında Osmanlı Devleti tam bir bunalımın eşiğindeydi. Karadağ ve Sırbistan'da savaş aleyhimize dönmüş, Bosna-Hersek ve Girit'te ayaklanmalar çıkmış, mali kriz son haddine varmıştı. Bu arada sadrazam Mithat Paşa ve arkadaşlarının isteği üzerine 23 Aralık 1876'da Birinci Meşrutiyet ilan edildi. Meclis-i Mebusan'ın ilk işi Rusya'ya harp ilanı oldu. 93 harbi diye tarihe geçen bu savaş, Osmanlı Devleti için tam bir felaket getirdi. Ruslar İstanbul önlerine kadar geldi. Sultan Abdülhamid, ilk iş olarak Meclis-i Mebusan'ı kapattı (13 Şubat 1878) ve devlet idaresini eline aldı. Ayastefanos antlaşması ile Osmanlı Devleti Makedonya, Batı Trakya, Kırklareli, Kars, Ardahan ve Batum'u kaybediyordu. Ancak İngiltere ile anlaşan Abdülhamid Han, Kıbrıs'ın idaresini onlara bırakmak şartıyla, yeniden topladığı Berlin Konferansı'nda kaybedilen toprakların bir kısmına sahip oldu.

Abdülhamid Han büyük meseleler karşısında bunalan Osmanlı Devleti'ni bundan sonra siyaset, adalet ve kudretle yönetti. Düyun-u Umumiye idaresini kurarak iki yüz elli iki milyon tutan devlet borçlarını yüz altı milyona indirdi. Memlekette büyük bir imar faaliyeti ile eğitim ve öğretim seferberliği başlattı. Çoğu şahsî parasından olmak üzere cami, mescit, mektep, medrese, hastane, çeşme, köprü vs. gibi toplam 1552 eser yaptırdı. Ülkenin dört bir yanını demiryolu ile döşedi. Yunanlıların Girit'te isyan çıkarıp, Türkler arasında toplu katliamlar yaptırmaya başlamaları üzerine, Yunanistan'a savaş ilan etti. Altı ayda geçilemez dedikleri Termopil geçidini 24 saatte aşan Osmanlı ordusu, Atina önüne vardı. Yunanistan'ın Osmanlı eline geçeceğini anlayan Avrupalılar, Rumları barışa zorladılar.

Sultan Abdülmecid Han, Yahudilerin Filistin'de bir cumhuriyet kurma teşebbüslerinin karşısına çıktı. Onların Osmanlı borçlarını bütünüyle silelim tekliflerini reddetti. Bu toprakların kanla alındığını, asla terk edilemeyeceğini sert bir dille bildirdi. Filistin topraklarının Yahudilere satılmaması için gerekli tedbirleri aldı. Doğu Anadolu'da Ermeni hareketlerine karşılık Hamidiye alaylarını kurdu ve bölgede asayişi kısa sürede sağladı. Böylece Ülkede Osmanlı hâkimiyeti de pekişmiş oluyordu.

Abdülhamid Han'ı tahttan indirmeden Osmanlı Devleti'ni parçalamanın ve İslam'ı yok etmenin mümkün olmadığını gören bütün iç ve dış düşmanlar bu Türk hakanına karşı cephe aldılar. Bir taraftan Sultan'ı gözden düşürmek üzere her türlü iftira ve kötüleme kampanyaları yaparlarken, diğer taraftan suikastlar tertip ettiler. Ermeni asıllı Fransız yazar Albert Vandal'ın "Le Sultan Rouge=Kızıl Sultan" şeklinde ortaya attığı iftiraları ne yazık ki ansiklopedilere yazılarak genç nesilleri yanlı bilgiler vererek aldattılar.

Bu arada Padişah'ın devlet idaresinde nüfuzunu kırmak isteyen batılılar, İttihat ve Terakki mensuplarını kışkırtarak 23 Temmuz 1908'de İkinci Meşrutiyeti ilan ettirdiler. Böylece otuz yıl durmuş olan facialar tekrar başladı. 31 Mart Vakası sebebiyle İttihat ve Terakki ileri gelenleri tarafından tahttan indirilen Abdülhamid Han, Selanik'e gönderildi (27 Nisan 1909). 10 Şubat 1918'de Beylerbeyi Sarayı'nda vefat eden Abdülhamid Han'ın naşı Çemberlitaş'ta dedesi Sultan II. Mahmut'un türbesindedir.

II. Abdülhamit Han'ın güzel ahlakı, dine olan bağlılığı, akıl ilim ve adaletinin çokluğu, milleti için gece-gündüz çalışması, düşmanlarına bile iyilik yapması, ciltler dolusu eserlerle anlatılmaktadır. Onun tahttan indirilmesinin üzerinden 10 yıl geçmeden imparatorluğun dörtte üçünün elden çıkması, memleketi 33 yıl nasıl idare ettiğine en açık delildir. Yine Abdülhamid Han'ın tahttan indirilmesiyle beraber kan gölü haline çevrilen Ortadoğu'da hala huzur tesis edilememiştir.

FAHRETTİN PAŞA

"MEDİNE ŞEHRİNİN MÜDAFİSİ, ÇÖL ASLANI"

Fahreddin Paşa 'Peygamberin kabrinin bulunduğu Medine'deki Türk Bayrağını kendi elimle indiremem, biz Peygamber Efendimize söz verdik' diyerek şehirden ayrılmayı kabul etmedi. Osmanlı Devleti savaştan çekilmesine rağmen o şehri savunmaya devam etti.

Birinci Dünya Savaşı'nda sayısız cephede mücadele veren Osmanlı'nın bu topraklardan çekilişi, çok sayıda hüzünlü hatırayı barındırmaktadır. Bunlardan biri de Hicaz cephesinde mücadele veren Fahrettin Paşa'nın Medine müdafaasıdır. Karnını doyurmak için günlerce çekirge yemek zorunda kalan Mehmetçiğin bu hazin hikâyesi, Fahrettin Paşa'nın nezdinde, tarihimizin altın sayfalarından birini oluşturmuştur. Üç kıtada at koşturan bir ordunun kumandanı, iş peygamber toprağını teslim etmeye gelince bütün askeri teamülleri bir yana bırakmış ve Medine çöllerinde iman ve aksiyonun tek neferi olarak kalmıştır.

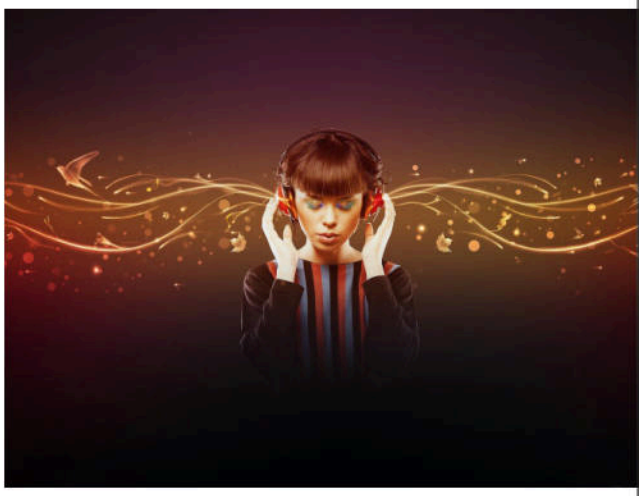
Fahrettin Paşa ve Medine: I. Dünya Savaşı başladığında Musul'da bulunuyordu. 1916'da Medine'ye gönderildi. Yağma ihtimaline karşı tedbir olarak, Medine'deki 30 parça Kutsal Emaneti İstanbul'a gönderdi. Medine'nin etrafı isyancıların eline geçmeye başlayınca İstanbul'daki Hükümet, Medine'nin boşaltılmasını istedi. Fahreddin Paşa 'Peygamberin kabrinin bulunduğu Medine'deki Türk Bayrağını kendi elimle indiremem' diyerek şehirden ayrılmayı kabul etmedi. Osmanlı devletinin teslim olmasında sonra 72 gün daha Medine'yi savunmaya devam eden Fahreddin Paşa yiyecek, ilaç ve cephanenin bitmesinden sonra kendi askerleri tarafından etkisiz hale getirildi ve şehir 13 Ocak 1919'da teslim oldu. Böylece Medine'de 400 seneden beri süren Türk hâkimiyeti sona erdi.

Necla KOÇAK
Müzik Öğretmeni

Müzik Ruhun Gıdasıdır

Müzik güzel sanatlar içinde insanın ruhuna en iyi gelen sanatlardan bir tanesidir. Canımız sıkkın olduğunda bir müzik ile kendimize gelir, sinirlendiğimizde bir müzik ile sakinleşir, sevinçli olduğumuzda yine bunu dudağımıza taktığımız bir melodi ile dile getiririz. Yani müziği hayatımızın her anında görebilmemiz mümkündür. Müzik insanın ruhunu dinlendiren çok önemli bir araçtır. İnsan ruh haline göre bir parça belirler ve bu parça ile duygularını çok daha kolay şekilde ikanı bulur. Bazen bir müzik gözlerimizden yaşlar akmasına sebep olurken bazen ise bir şarkı yerimizde duramaz ve dans etmeye başlarız. Her ne şekilde olursa olsun insanoğlu müzik sayesinde duygularını içinde yaşamayı ve dışa vurabilmeyi başarır. Müziksiz bir dünya eksik kalır. Kendimizi iyi hissetmek ve ruhumuzu dinlendirmek için müziğe ihtiyacımız olduğunu unutmamamız gerekmektedir.

Müziğin Bugüne Kadar Bilmediğiniz Sağlık Üzerindeki 8 Faydası

1. Müzik kalbe iyi gelir.
Müziğin ruhun gıdası olduğunu biliyoruz peki ya kalp? Müziğin hastalıkları tedavi etmede birçok faydası olduğunu gösteren sayısız araştırma vardır. Massachusetts Hastanesinde gözlemlenen kalp ameliyatı geçirmiş kişilerden elde edilen verilere göre. Ameliyat sonrası Mozart'ın piyano sonatlarını dinleyen hastalar diğer hastalara göre çok daha hızlı iyileşme göstermişlerdir. Kalp ritmleri ve tansiyonları çok daha hızlı normal değerlere gelmiştir.

2. Müzik ağrının dindirilmesinde yardımcı olur.
Sebebi bilinmeyen ağrılardan muzdarip hastaların sadece müzik dinletilerek ağrılarının azaltıldığı araştırmalarla sabittir. Bu noktada en iyi ağrı kesici müziğin klasik müzik, özellikle Mozart ver Bach olduğu görülmüştür. Müzik meditasyonunda heavy metal ve tekno müzik kullanılması durumunda hastaların rahatsız olduğu ve kalp atışlarının düzensizleştiği gözlemlenmiş, bu sebeple bu tür müziklerin terapide kullanılması sakıncalı bulunmuştur.

3. Müzik obezitenin önlenmesinde faydalı olabilir.
Bilinçaltımıza müzik ile mesajlar yollanarak obezitenin önüne geçilmesi denenmiş bir yöntemdir. Böylece kişinin yapması gereken diyet, alacağı gıdalar, vb. şeyler müzik ile bilinçaltına işlenerek kilo kontrolünde daha başarılı sonuçlar alınmıştır. Ayrıca yemek yerken dinlenen yumuşak ve sakin müziklerin kişinin daha az ve yavaş yemesine yol açtığı da gözlemlenmiştir.

4. Müzik bağışıklık sisteminizi güçlendirir.
Michigan Devlet Üniversitesi müzik okulu müziğin insan sağlığı üzerindeki etkilerine dair bir liste yayınlamıştır. Bu listenin en ilgi çeken maddesi ise müziğin bağışıklık sistemimizde önemli bir yere sahip olan interleukin 1'in seviyesini arttırdığıdır. 15 dakika bile müzik dinlemek interleukin 1 seviyesini arttırmaktadır.

5. Müzik hafızaya ve öğrenmeye yardımcı olabilir.
"Mozart etkisi" ile ilgili pek çok yayın vardır. Buna göre öğrencilerin ders çalışırken özellikle klasik müzik dinlemelerinin konsantrasyonlarını arttırdığı yönünde çalışmalar mevcuttur.

6. Bir müzik enstrümanı çalmak, motor becerilerin gelişmesine yardımcı olabilir.
Felç sonucu beyin hasarı oluşan hastaların pek çoğunun bir müzik enstrümanı çalmayı öğrenerek eski becerilerini tekrar kazandığı çalışmalarla ispatlanmıştır.

7. Müzik yaşlı insanların çektiği bazı sıkıntılara derman olabilir.
Yaşlı insanlar yalnızlıktan ve depresyondan sıklıkla şikayet ederler. Müzik bu tür ruhsal sıkıntıların dindirilmesinde önemli rol oynar. Ayrıca müzik Alzheimer hastalarının gerçeklikten kopmamaları için de son derece faydalıdır. Bilim insanları bir müzik enstrümanı çalan yaşlıların hem fiziki hem de psikolojik olarak diğer yaşlılara göre çok daha iyi durumda olduklarını belirtmekteler.

8. Müzik kendinizi daha mutlu hissetmenize yardımcı olabilir.
Uygulanan müzik terapileri ile belki kendinizi çok mutlu ve neşeli hissetmeyebilirsiniz ama müziğin kendinizi daha az üzgün hissetmenize yardımcı olduğu araştırmalarla gösterilmiştir.

Engin ÖZCAN
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni

Sporun Akademik Başarıya Etkisi

Spor belirli ölçüde fiziksel güç ve beceri gerektiren yarışma ve etkinlikler olarak bilinir. Ayrıca fiziksel, zihinsel, bilişsel ve sosyal gelişimi amaçlayan, oyun ya da yarışma formatında olan, kurallı ya da kuralsız, ferdi ya da takım halinde yapılan etkinliklerin tümüne denir. Özünde sistem, disiplin, hedef ve başarı kombinasyonudur. Spor yapan çocuk ister istemez, disiplinle sistemi uygulamaya, hedef koymaya ve başarmaya güdülenir.

Okul başarısından endişe duyulan, sistemli çalışma ve disiplinle ilgili desteğin faydalı olacağı düşünülen çocuklara, uzmanların ilk önerisi, spor eğitimi. Enerjisini atan sosyal bir guruba ait olan bir çocuk mutlu olur, çevresinin desteği ve başarı onu motive eder. Sağlığı, direnci, görüntüsü ve becerileri arkadaşları içinde de saygı uyandırır. Spor yapan çocuk onaylanır, destek görür ve sevilir. Tüm bu pozitif katkılar çocuğun ders başarısını da pozitif yönde etkiler.

Çocukların özellikle ergenlik döneminde(9-12 yaş) kötü alışkanlıklardan korumak, enerjisini doğru kullanmasını sağlamak, sosyal gelişimi ve özgüven duygusunu artırmak için takım sporlarına yönlendirmek gerekir. Böylece artan ders yükünü kaldırması, arkadaşları ile ödevlerini tartışması, çözümleri paylaşması, öğretmenleri tarafından desteklenmesi daha kolay olur. Hayatındaki başarı hedeflerine koşarken sportif hedefleri ile ders başarısını paralel tutacağından ivmede paralel yükselir.

Sonuç olarak sportif faaliyetlere düzenli devam eden çocukların okul başarılarının olumlu etkilendiği, düzenli ve disiplinli oldukları, sorumluluk duygularının artığı, hırçınlıklarının azaldığı, ailesi ve çevresiyle olumlu iletişim kurmaya başladığı, sağlıklı ve mutlu geliştikleri ve daha birçok olumlu katkıyı düşünecek olursak ebeveynlerin okul çağına gelmiş çocuklarını, ilgili oldukları spor branşına yönlendirmesi ve çocuklarının düzenli sportif faaliyete katılması önerilir.

Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler

ÖĞRETMEN OLMAK

Yetişkinlerin çocuklara sorduğu klasik bir soru vardır: ***"Büyüyünce ne olmak istiyorsun?"*** Eminim ki birçoğunuz bu soruyla karşılaşmışsınızdır ve çoğunuzun cevabı ***"Öğretmen olmak istiyorum."*** olmuştur. Peki sizce neden öğretmen olmak?
Öğretmen olmak istememizin en önemli sebeplerinden biri onlara duyduğumuz güven duygusudur. Çünkü evimizden ve ailemizden ayrı kaldığımız zamanın çoğunu öğretmenlerimizle geçiririz. Yeri gelir anne ve babamıza anlatamadığımız sorunları onlara anlatır, sorunlara birlikte çözüm buluruz. Onlar bize hem iyi birer dost hem de iyi birer yol gösterici olmuşlardır. Öğretmenlerimiz yeteneklerimizi keşfetme konusunda da bizlere yardımcıdırlar. Onlar bizleri teşvik edip cesaretlendirirler. Başarılarımıza bizden çok sevinirler. Emekleri büyük…
Öğretmenliğe "peygamberlik" mesleği de derler. Öğretmenler peygamberler gibi insanı iyi etmek insanlığa faydalı olmak için onlara doğru yolu göstermek için çabalarlar. Bu sebeple tüm öğretmenler geleceğe ışık tutan değerli insanlardır. Hayatlarını adadıkları bu mesleğin hakkını gerçekten vermeye çalışan tüm öğretmenlerin önünde saygıyla eğiliyor, yüreklerine dokunuyorum.

Edanur ÖZKAPLAN - 6 / A

Aile dünyadaki en önemli şey
İnsanın en büyük destekçisi aile
Lazımız birbirimize
Eğitim başlar ailede

Ayşe CEVİZ - 5/B

Okullu olduk işte
Kitabımız, kalemimiz, defterimizle
Uğraştık hep birlikte
Layık olmak için bu millete
Umut tomurcukları ektik
Mustafa Kemal sayesinde

Duru Dilay Deveci - 5/C

AĞAÇSIZ DÜNYA

Ağaçsız dünyanın
Ne farkı kalır çölden
Her gün yavaş yavaş ölmekten
Ağaçlandıralım çok geçmeden

Ağaçsız dünyada
Ağlayan kuşların
Boş kalan toprağın
Acısını anlamadın
Ağaçsız dünya
Öğrencisiz sınıf
Öğretmensiz ders
Bayraksız vatan gibi
Ağaçsız dünya
Nefessiz insan
Çiçeksiz bahçe
Sevgisiz çocuk gibi

Pelin UYGUN - 5/B

NEDEN?

Neden duyarsız insanlar?
Bu yuvarlak, gelip geçici handa
Bir gün düşersen sen de aynı duruma
Anlarsın o zaman nedir yardımlaşma

Ey insanoğlu sen hazırla kendini ki
O gün yalnız kalma
Ne verirsen ver ama sakın söz yapma
Aranda kalsın o seninle ve Yaradan'la

Sen yardım et ki yetime, öksüze, dula
Alacaksın onlardan binlerce dua
O zaman yardım eder Allah sana
Hem bu dünyada hem öbür dünyada

B. Zeynep YAPAR - 8/A

Ortaokul ve Lise Öğrencilerinden İnciler

TOPLUMUN HUZURU

Toplumun huzuru bizler için çok önemlidir. Neden mi? Çünkü toplumun huzuru olmazsa hiç kimse işini doğru düzgün yapamaz, yaptığı işten zevk alamaz dolayısıyla topluma da faydalı olamaz. Eğer toplum mutlu olmazsa yaşamanın da bir anlamı kalmaz. Düşünün, hayatınız boyunca mutlu olmadığınızı... Nasıl yaşardınız?

Bunun için peki biz neler yapmalıyız?

Öncelikle birbirimize saygı ve sevgi göstermeliyiz. Görgü kurallarına uyup insanlara kibarca davranmalıyız. Savaştan, silahlardan uzak durmalıyız. Açları doyurmalı, fakirlerin ihtiyacını gidermeliyiz.

İşte, eğer bunları yaparsak toplumca huzura kavuşabilir, birlik ve beraberlik içinde yaşayabilir, insanlığa faydalı olabiliriz.

Gökhan TUFAN - 5/C

ÇEVREMİZ

İnsanoğlu çevresini temiz tutmaya pek önem vermiyor. Oysa çevrenin bizim için başka bir yaşam kaynağı olduğunun farkına varmalıyız. Çünkü çevre kirliliği sadece bizi değil hayvanları da yaşamsal olarak etkiliyor. Mesela nesli tükenmekte olan bazı hayvanlar var. Havaya salınan zehirli gazlar, denize atılan atıklar yüzünden türleri daha çok tehlike altına giriyor. Bunun dışında insanların hiç düşünmeden yaptığı başka davranışlar da var. Örneğin, çiğnedikleri sakızı yerlere atabiliyorlar. Sonra da kuşlar o sakızı yiyecek sanıp yemeye çalışıyor. Sakız kuşun ağzına yapışıyor ve kuşun bir daha yemek yiyememesine sebep oluyor. Dolayısıyla o kuş hayatını kaybediyor. İnsanlar bu tür bilinçsizce davranışları sergilememeli ve çevreye daha duyarlı olmalıdır.

Bizler dünyaya bir kere geliriz ve bize sunulan bu yaşamı en güzel şekilde değerlendirmemiz gerekir. Hayat zaten kısa, onu daha da kısaltmamak bizim elimizde...

Zeynep AKTAŞ - 5/A

KISA BİR HİKÂYE

Güneşli bir gündü. Yaşlı bir adam elindeki bastonu ile ağır ağır yürüyordu. Karşıdan bir çocuğun geldiğini gördü. Çocuğun elinde bir kafes, kafeste de iki kuş vardı. Kuşlar kafesi gagalıyor, çırpınıp duruyordu. Yaşlı adam bu durumdan üzüntü duydu ve çocuğa seslendi. "O kuşları neden kafeste tutuyorsun?" diye sordu. Çocuk, "Bahçede oyun oynarken bir ses duydum, baktığımda da kuşlar yere düşmüş yaralanmışlardı. Ben de evdeki kuş kafesine koydum ve veterinere götürdüm. Veteriner de önemli bir şey olmadığını ama birazcık bakılması gerektiğini söyledi." Yaşlı adam, " Aferin sana, böyle işte! Senin yaptığın gibi bütün hayvanlara iyi davranmalıyız. Umarım başka insanlara da örnek olursun." dedi ve yoluna devam etti. Çocuk da evine gitti. Bir ay sonra kuşlar iyileşmişti. Onlara yemini suyunu verip sevgiyle bakmıştı. Sonra da onları özgür hayatına kavuşturmuştu.

Biz de bu çocuk gibi bütün hayvanlara iyi davranmalı, onlar yaralandıklarında veya bakıma muhtaç olduklarında yardım etmeliyiz.

Sena ÇEPNİ - 5/A

PAYLAŞMA

Hali vakti yerinde bir kadın hava alanında bekliyordu. Uçağın kalmasına daha vardı. Önce hoşuna giden bir kitap sonra çikolatalı bisküvi satın aldı ve bir banka oturdu. Kitabına daldığı sırada yanına fakir görünümlü bir adam oturdu. Kadının elindeki bisküvilere açlıkla baktı. Kadın bunu fark etti fakat tepki göstermedi. Kadın tepki göstermedikçe adam sanki daha bir umutla bakar oldu. En sonunda kadın biraz paylaşmaya karar verdi. Adamın eline birkaç tane bisküvi sıkıştırdı. Bisküvilerin kırıntıları adamın parmakları arasından dökülüyordu. Adam kadının bu davranışına hem sevinmiş hem de çok şaşırmıştı. Bu sırada "Ankara uçağı kalkış için hazırdır." anonsunu duydu ve doğruldu. Kitabını çantasına yerleştirdi ve çıkış kapısına yöneldi. Adam, kadının ardından bilmediği bir dille bir şeyler söyledi. Kadın arkasına döndü ve adamın yüzündeki tebessümden teşekkür ettiğini anladı. Kadın, başka birini mutlu etmenin mutluluğu ile uçağına bindi. Paylaşmanın vermiş olduğu bu tatlı huzur, hayatında tattığı en güzel duygulardan biri olmuştu...

Mustafa Efe ŞAKAR - 6/A

DİŞ BİLEMEK

Düşmanlıkları anlatmak için kullandığımız bir deyimimizdir. Öfkenin insana yaptırabileceği bütün kötülükleri içine alır bu deyim. Açığını yakaladığında yok etmeye, hayatını söndürmeye, rızkını kesmeye hazırdır birine diş bileyen kişi. Oysa deyim, hiç de öyle kötü bir hatırayı yansıtmaz. Bir hadis-i şerifte: " Eğer ümmetime ağır gelmeyeceğimden korkmasaydım, her namazda onlara misvak kullanmayı emrederdim." buyurulmuştur. Diş sağlığını ne derece önemli olduğunu her fırsatta ilan eden modern tıbba örnek olacak bu kuralı atalarımız, o derece titizlikle uygulamışlardır ki misvak, onların hayat prensiplerinden biri olmuş , en zor şartlarda bile unutulmamıştır, ihmal edilmemiştir. Rivayete göre sabah vakti Müslüman orduların karargahlarını uzaktan keşfe çıkan bir Haçlı askeri onların sabah alacasında dereye indiklerini ellerindeki ağaç parçalarını dişlerine aşağı yukarı sürdüklerini, sonra su ile ellerini yüzlerini kollarını ayaklarını yıkayıp gittiklerini görüp bunun ne olduğunu anlayamayınca bir çeşit Müslümanların savaşa hazırlık yaptıklarına kendilerini inandırırlar. Gelip ordu içinde bunu dillendirdiklerinde ortalık birbirine girer ve şu yolda cümleler yüksek sesle söylenmeye başlar. Müslümanlar yine bilmediğimiz bir savaş hilesi yapıyorlar anlaşılan. Hem bu sefer dişlerini de bileyerek bizi parçalamak niyetindeler. Başınızı kurtarın!

Zavallı Haçlı askerinin giysisi gibi kalbi de kararmış olmalı ki diş temizliği gibi bir medeniyet belirtisini kendi içinde bulunduğu vahşetle farklı yorumluyor ve zihninde mağlubiyeti kabul ediveriyor. Gerçekten de sabah namazından sonra atlarına binip düşman üzerine süren gaziler karargahı yerinde bulurlarsa da ordudan bir eser bulamazlar. Çadırlardan birinde yakaladıkları yaralı bir Haçlı askeri tir tir titreyerek onlara şöyle der : "Keşfe çıkan askerler sizin diş bilediğinizi görmüşler. Bu haberi duyunca hiç kimse sizinle savaşmak istemedi ve benim gibi yaralıları da bırakıp çekildiler.

Ahmet Can GÜNAY - 11/A

Eşlerinin Gözünden Edebiyatçılarımız

Yasin GÜNEŞ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Bir mısra yüzyıllar öncesine savurur ruhumuzu. Kaleme akan ilham şuleleri sayesinde Fuzulî' nin 'Kerbelası'nda, Muhibbî'nin sarayında ya da 'Nedim'in Lale Devri'nde alırız soluğu. Her asırda ilhamlar mayalanır da fikirler, hayaller cihanşümul bir atlasta nakış nakış dokunur. Mehmet Rauf'un 'Eylül'ünü yaşarız bir yaz gününde, Refik Halid Karay'ın 'Sürgün' ünde gurbet acısını hissederiz. Faruk Nafiz'in 'Çoban Çeşmesi'nde suya kanar, Peyami Safa'nın '9.Hariciye Koğuşu'nda bir gençle dertleşiriz. Hâsılı bize bambaşka dünyaların kapısını aralayan nice şairin/yazarın gözünden seyrederiz âlem-i cihânı. Peki, bu eserlerin hangi şartlarda, nasıl bir ortamda yazıldığını hiç hayal ettiniz mi ? Ya da "Eşlerinin gözünden edebiyatçılarımız nasıl biriydi ?" sorusu aklınıza geldi mi ? Elli yıl önce yazar ve şairlerin eşleriyle yaptığı röportajları 'Eşlerine Göre Ediplerimiz' kitabında anlatan Servet Sami Uysal, edebî şahsiyetlerin hiç bilinmeyen yönlerini nazara veriyor. Biz de edebiyatçılarımızı eşlerinin gözünden okumak için kitap sayfalarında kısa bir tura çıktık.

EVLİLİĞİMİZİN 13.GÜNÜNDE FELÇ GEÇİRDİ

Mehmet Rauf (1874-1932):

Mehmet Rauf, Muazzez Hanım'la evlendikten on üç gün sonra felç geçirir. Eşi bu hastalık sürecinde Rauf'a her anlamda destek olur. Felçten dolayı sağ tarafını kullanamayan yazar, yazmaktan vazgeçmez."Son Yıldız, Harabeler, Halâs, Kâbus" yazılarını Rauf söyler, Muazzez Hanım kaleme alır. Ancak iki yıl sonra Rauf dimağını da kaybeder. Son zamanlarında kriz geçirir, saçını başını yolar. Muazzez Hanım eşi son nefesini verene kadar yanı başında durur.

GECE YAZI YAZDIĞI HİÇ GÖRÜLMEMİŞTİR

Şinasi (1826-1871):

Navikter Hanım, Şinasi Bey'in daima sükûnet arzuladığını, şamatayı hiç sevmediğini ifade eder. Ona göre eşinin zihni sürekli yazılarla meşguldü, yazacağı zaman minderin köşesine çekilir, bağdaş kurardı. Yazacağı şey üzerine saatlerce düşünür, odanın içinde gezinir ve sigara içerdi. Kâğıt, kalem, mürekkebe hiç dikkat etmezdi. Navikter Hanım eşinin çalışma stilini şöyle anlatır:

"Şu gördüğünüz yeşil hokkayı Paris'te tahsilini bitirip de döndüğü sırada Firuz Ağa attarından almış. Kendisiyle evlenip bu eve geldiğimden beri bu hokkayı tanırım. Kalemini elde tutulmayacak kadar küçülmedikçe yenilemezdi. Yazısı güzel değildi. Gece yazdığı hiç görülmemiştir. Hatta ertesi gün yazacağı şey için başvurmaya mecbur olmadıkça eline kitap bile almazdı. Akşam yemeğinden sonra yarım saat armonisi ile vakit geçirmek âdeti idi. Sabah yaz ısını yazar ve okumasını öğle yemeğinden sonra yapardı."

MÜKEMMEL YEMEK YAPAR

Refik Halit Karay (1888-1965):
Nihal Karay,"Eşim yazı yazarken gayet rahatlıkla çalışır. Gürültüye filan aldırmaz. Ara sıra kalkıp dolaşır. Sabahın erken vaktinde yazmaya başlar. 11-12'ye kadar çalışır. Birçok hususta fikrimi alır. Bilhassa bazıı kadın tabirlerini sorar. Yazdıklarını benden başka kimseye okumaz. Benim sokağa çıkmam icap edince mükemmel yemek yapar. Midesine düşkün olduğundan güzel yemeklerden zevk alır."der ve eşinin en sevdiği romanın 'Sürgün' olduğunu söyler.

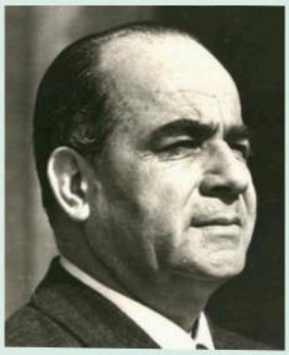
YAZARKEN DEFTERİN EN İYİSİNİ SEÇER

Peyami Safa(1899-1961):
Nebahat Peyami Safa, Peyami Bey'in ev işlerinde kendisine yardım etmediğinden yakınır. Hatta onun bir çivi bile çakamadığından dem vurur. Fakat eşinin yazılarına hayran olduğunu söylemeden edemez. Nebahat Hanım eşini, "Yazı yazarken gürültüden pek hoşlanmaz, yalnızlık ister, bilhassa gece yazmayı sever. Düşünürken veya yazı yazarken kendisine bir şey sorulursa müthiş canı sıkılır. Rastgele kâğıtlara yazmaz. Kâğıt muntazam ve temiz olmalı. Bilhassa roman yazarken defterin en iyisini seçer. Eserlerini evvela zihninde hazırlar. Uzun uzun düşünür. Ama müsveddeler bile temiz çıkar. Fakat bu onu tatmin etmez. Bir pasajı 40 defa okuduğu olmuştur. Çok kitap okur. Bilhassa felsefî eserleri. Hatta sıhhatini bozacak kadar kitap okumasına kızarım. En fazla da Proust'u sever ve okur." şeklinde ifade eder.

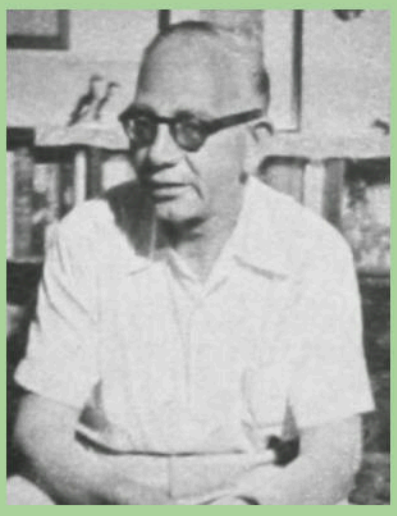
BABALAR YARIŞA ÇIKSA FARUK BİRİNCİ GELİR

Faruk Nafiz Çamlıbel (1898-1973): Azize Çamlıbel, eşinin yuvasına bağlılığına hayrandır. Ona göre yuvasına bağlılıkta babalar yarışa çıksa Faruk birinci gelir. Nitekim şairimiz akşam en geç dokuzda muhakkak evdedir. Ancak hanımı , onun ev işlerinden anlamadığından bahseder. Bu durumu "Yemek geç kalınca mutfağa kadar gelip görünür. O kadar. Daha şu gaz sobasını yakmayı bilmez." şeklinde özetler. Çalışma tarzına dair ise "Faruk kahvaltı etmeden sabahtan öğleye kadar çalışır. Çalışırken konuşmak istemez, bir şey sorulunca kızar. Gezmeyi, bilhassa vapur seyahatini çok sever. Kır kahvelerinden hoşlanır. Ve bir de iyi yapılmış yemeği sever." der.

SOFRAYA BİLE ELİNDE KİTAPLA GELİR

Ahmet Kutsi Tecer (1901-1967):
Meliha Tecer eşinin en büyük huyunu değiştirdiğini söyler. Zira Ahmet Kutsi Tecer ailesinin ısrarlarına rağmen evlenmek istemez. Ancak Meliha Hanım'ı görünce fikrini değiştirir ve evlenirler. Eşi, Tecer'in yazı yazarken sükûn istediğini, çalışırken çay, kahve içtiğini, bazen kolayca yazdığını bazen de bir şiirin üzerinde senelerce durduğunu anlatır. Onun çok kitap okuduğunu, sofraya bile elinde kitapla geldiğini anlatır.

Neden Edebiyat ?

Rabia Şeyma YAVUZ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Edebiyat: Duyguları, düşünceleri, hayalleri söz ya da yazı ile etkili, hoşa giden bir şekilde anlatma sanatıdır. Edebiyat; roman, öykü, şiir, anı, deneme, tiyatro, yaşam öyküsü gibi anlatım türlerini kapsar. Tabii bu türleri algılayabilmek, içeriklerini özümseyebilmek için insanın da bu yetiye sahip olması ve belirli bir edebi olgunluğa erişmesi gerekmektedir. Goethe'nin de dediği gibi ***"Her çeşit edebiyat ürününün, tadına varabilmek için bir alabilme yeteneği gerekir."***

Edebiyat; meslekleri, hayattaki amaçları, coğrafi ve kültürel konumları ve kişisel durumları ne kadar farklı olursa olsun, insanların kendilerini tanıyabildikleri ve birbirleriyle konuşabildikleri, insan yaşantısının ortak paydalarından biridir. Etik ve kültürel farklılıklarda insanlık mirasının zenginliğini görmeyi ve bu farklılıkları insanlığın çok yönlü yaratıcılığının belirtisi olarak değerlendirmeyi, edebiyattan daha iyi hiç bir şey öğretemez.

İyi edebiyat yapıtlarını okurken hiç kuşkusuz, büyük bir keyif alırız; Ama aynı zamanda insan bütünlüğümüz ve insanca kusurlarımız içinde, yaptığımız işlerde, düşlerimizde, bir başımıza ve bizi başkalarına bağlayan ilişkiler içinde, toplumdaki imgemizde ve bilincimizin gizli kovuklarında ne olduğumuzu ve nasıl olduğumuzu öğreniriz.

Edebiyat insanlar arasındaki kurduğu kardeşlik bağı, onların diyaloğa girmelerini ortak bir köken ve ortak bir ereğin bilincine varmalarını sağlayarak, tüm zaman engellerini aşar. Zamanın ve mekânın ötesinde, ortaklaşa insan yaşantısının bir parçası olduğunu duyumsamak, kültürün en büyük zaferidir; bu duygunun her kuşakta yinelenerek sürmesine, hiçbir şey edebiyattan daha çok katkıda bulunmaz.

"Edebiyat ne işe yarar?" sorusu çoğu kişinin aklına gelir. Edebiyatın ilk yararlı etkilerinden biri, "dil" düzeyinde gerçekleşir. Yazılı edebiyatı olmayan bir topluluk, başlıca iletişim aracı olan "sözcüğü" edebiyat metinleriyle geliştirmiş ve yetkinleştirmiş bir topluluk kadar aynı zenginlik ve açıklıkla dile getiremez. Okumayan, edebiyata el sürmemiş bir insanlık, kaba ve ilkel dil yüzünden ürkütücü iletişim sorunları yaşayan bir sağır dilsizler topluluğuna döner. Aynı şey bireyler için de geçerlidir. Hiç okumayan ya da az okuyan bir insan, yetersiz bir insandır. Çok konuşabilir ama az şey söyler. Çünkü sözcük dağarcığı kendini dile getirmeye yeterli değildir. Düzgün konuşmayı ve enine boyuna düşünerek, özenli, incelikli konuşmayı iyi edebiyattan öğreniriz.

Konfüçyüs'e sorarlar:
- Bir ülkeyi yönetmeye çağrılsaydınız ilk olarak ne yapardınız?
Büyük düşünür şöyle karşılık verir:
-Hiç kuşkusuz, dili gözden geçirmekle işe başlardım.
Ve dinleyenlerin meraklı bakışları karşısında sözlerine devam eder:
-Dil kusurlu olursa, sözcükler düşünceyi iyi anlatamaz. Düşünce iyi anlatılmazsa, yapılması gereken şeyler doğru yapılamaz. Ödevler gereği gibi yapılmazsa, töre ve kültür bozulur. Töre ve kültür bozulursa adalet yanlış yola sapar. Adalet yoldan çıkarsa, şaşkınlık içine düşen halk ne yapacağını, işin nereye varacağını bilemez. İşte bunun içindir ki hiçbir şey dil kadar önemli değildir."

Edebiyatın, ulusların hayatında önemli bir yeri olduğunu düşünmemiz için bir neden daha var. Tarihsel değişimin gerçek şartı ve özgürlüğün en iyi koruyucusu olan eleştirel düşünce edebiyat olmadan, onulmaz bir yara olacaktır. Yaşadığımız dünyayı durmadan incelemek, gittikçe daha olanaksız bir görev olup çıksa da özgür ve demokratik bir toplum; yaşadığımız dünyayı yaşamak istediğimiz dünyaya daha yakın olmaya çalışmak gerektiğinin bilincinde olan sorumlu ve eleştirici yurttaşlardan oluşur. Sürekli bir ruhsal devinimlik ve canlı bir düş gücüyle donatılmış, eleştirici, bağımsız yurttaşlar oluşturmanın, iyi edebiyat okumaktan daha iyi bir yolu yoktur. Namık Kemal'in "İnsan topluluklarının gelişmesi, her şeyden önce dil ve edebiyatlarının ilerlemesine bağlıdır." sözü bu durumu vurgular niteliktedir.

Edebiyat asi ruhu besler, uzlaşma duygusu yayar; hayatta çok fazla şeyi ya da çok az şeyi olanların sığınağıdır. İnsan, mutsuz olmamak ve bütünlenmek için edebiyata sığınır.

Edebiyat, neredeyse her insanın, her bireyin hususi alanına temas eder. Edebiyatın işi budur sanki. İnsanın sonsuz zenginlikteki ve değişkenlikteki hayatı, her bireyi içerecek biçimde, edebiyatın bilgisi ve duyarlılığı içinde yer alır. Edebiyat, neredeyse her insanın anlamlandırılmış hayat kaydıdır. Bu yüzden edebiyat insanlık için olmazsa olmazdır...

Okul Etkinliklerinden Kareler

Anne - Baba Okul Seminerimiz

Akıl Zeka Oyunları Yarışmamız

Akvaryum Gezimiz

Çanakkale Müzesi Okulumuza Geldi

Bahar Şenliğimiz

Çanakkale Gezimiz

Kitap Slogan Yarışmamız

İlçedeki Bilim Kültür Sanat Eşliğimiz

İngilizce Bilgi Yarışması Yaptık

Müzik Şölenimiz

Motivasyon Seminerimiz

Müzik Aletleri Sergimiz

23 Nisan'ı Çoşkuyla Kutladık

Pi Gününü Kutladık

Bağırsak Zarının Madde Geçişlerini Öğrendik

Alkolik Fermantasyonu Deneyle Gözlemledik

Resim Sergimiz

Okul Etkinliklerinden Kareler

Atletizm Yarışması Gurur Tablomuz

Basketbolda Yarıştık

Ata Binmeyi çok sevdik

Besinlerin İçeriğini Öğrendik

Civcivin Yumurtadaki Gelişim Evrelerini Gözlemledik

Cebirsel İfadeler Etkinliğimiz

Çamlık Spor Tesislerindeyiz

İngilizce Hafıza Yarışması

Çokgenler Etkinliğimiz

İngilizce Fiillerle Pastlaştık

Teknoloji Bağımlılığı Seminerimiz

Edirne'yi Gezdik, Gördük

Okulumuzda Mevlid Kandili

Bahar Şenliğimiz

Bilim Fuarı

Teknopark Gezimiz

Bilim Yarışması

Bir Kelime Bir İşlem

PENDİK KİTABEVİ

Aradığınız kitap burada...

+90 541 641 28 28

/pendik_kitabevi

ugurpurtul@pendikkitabevi.com

Esenler Mah. Rıfat Ilgaz Cad. No: 9 Üst Kaynarca Pendik / İstanbul

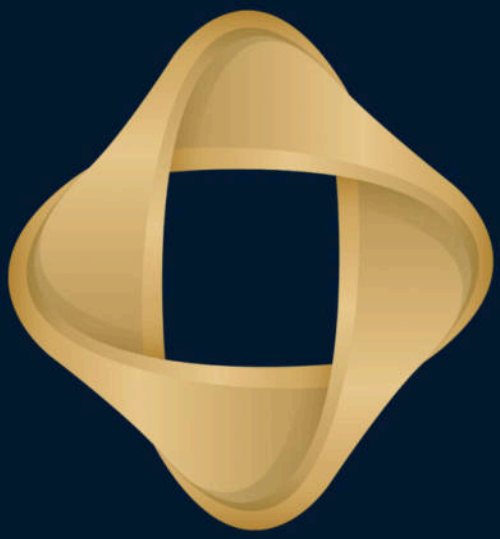
Okul öncesi | Yardımcı Ders Kitapları | Romanlar | Oyuncak

Kpss, Ales, Dgs, Ygs, Lys Kitapları | Güncel Kitaplar | Kırtasiye

Yurdumkitap

Aradığınız tüm kitapları www.yurdumkitap.com dan sipariş verebilirsiniz !!!

FİBERGRUP
Prekast ve Yapı Elemanları

HAYALLERİNİZLE AYNI CEPHEDEYİZ!

We Stand By The Facade Of Your Dreams

PREKAST CEPHE SİSTEMLERİ
GRC Wall Systems
Glassfibre Reinforced Concrete

Fabrika / Factory
Hızır Reis Caddesi Sanayi Mahallesi No:26
Pendik / İstanbul / TÜRKİYE

T: 0 216 398 78 78
F: 0 216 419 38 38
fiber@fibergrup.com
www.fibergrup.com